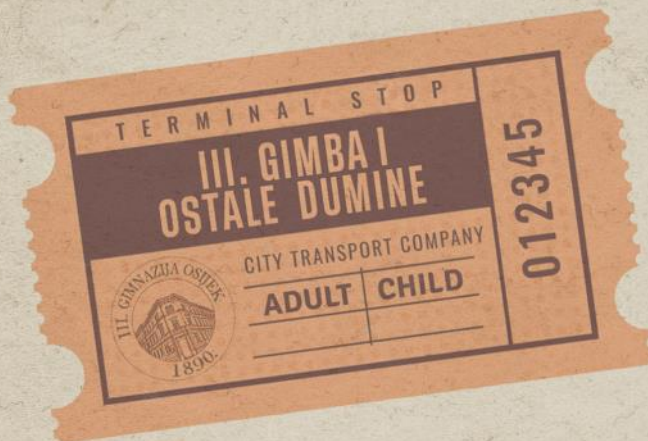

Puno pozdrava iz...

NRIN

III. gimnazije Osijek

Urednica:

Magdalena Kušen

Odgovorni urednici i mentori:

Karlo Kobaš, Kristina Lovković,
Vedran Ristić, Dijana Šokčić

Lektori:

Karlo Kobaš, Dijana Šokčić

Grafički urednik:

Ivana Klarić

Grafička obrada:

Ivana Klarić, Petra Šprem, Patrik
Pavić, Viktor Katić, Magdalena Kušen

Autori tekstova:

- Nora Andrašić
- Laura Azenić
- Eva Berošević
- Nina Čepčik
- Meri Flatscher
- Erona Jahaj
- Viktor Katić
- Ivana Klarić
- Filipa Kuna
- Magdalena Kušen
- Iva Matišić
- Vito Medić
- Patrik Pavić
- Lucija Petranović
- Petra Šprem
- Lea Štrasser
- Dunja Turalija
- Jona Važić

Fotografije:

Uredništvo, Pixabay

Tisak:

Print studio

Naklada:

30 komada

Izdavač:

III. gimnazija Osijek

K. Firingera 14, 31000 Osijek

<http://gimnazija-treca-os.skole.hr>

Izdano:

Prosinac 2022.

III. GIMBA I OSTALE DUMINE

Starter pack	5
A što poslije nastave?	7
Baka, tata i ekipa	9
Svi putevi vode u...	10

TEMA BROJA: PUTOVANJA

Putositnice	13
Putovanje u Tursku	14
Jona osvaja Baltik	16
Putujem, dakle jedem	17
Američki san III. gimnazije	18

PRIMAG

Odbojkom po svijetu	20
Rukomet u školi i u srcu	21

SIMPLY THE BEST

Najbolji od najboljih	23
-----------------------	----

SPECIJALCI

Iz učionice u radionicu	28
Iz crtaćeg bloka	29

KRIČIMO U DVOJE

Ravnatelj s osmijehom	31
U četiri oka s profesoricom Černogom	32
Dobri duhovi škole	33

KREATIVNI KRIK

Hladna londonska noć	35
Ubojstvo u Whitechapelu	36

TKO SAM? ŠTO SAM?

Zaviri u svoje zvijezde	38
Test osobnosti	40
Krikžaljka	42
Matematički izazov	43

Riječ urednice

Dragi naši čitatelji,

nakon mnogo godina ponovno smo odlučili oživjeti Krik, naš školski list. Na novom broju Krika ujedinili smo ideje, znanja, iskustva i druge potencijale naših učenika i profesora. Ostvarili smo želju više generacija prije naše, priredili smo i tiskali novi broj. Mnogi su dali svoj doprinos, jedni autorstvom, drugi kreativnošću, treći radom u uredništvu i grafici, ali konačan je rezultat zajednički.

Tema su ovoga broja putovanja. Naši su učenici protekle godine proputovali mnoge zemlje. Svi su se s putovanja vratili puni dojmova i iskustava koje su s nama rado podijelili, a koje smo se mi potrudili što bolje dočarati čitateljima. Osim putovanja, našlo se mjesta i za neke druge teme, ali neću vam previše otkrivati.

Uime cijelog uredništva i osobno zahvaljujem svima koji su na bilo koji način doprinijeli ostvarenju ovog broja Krika. Njegovo stvaranje bilo je uistinu divno i nezaboravno iskustvo, a sigurna sam da se s tim slažu i svi oni koji su u tome sudjelovali.

Magdalena Kušen, glavna urednica

Riječ prve urednice

Kako je nastao KRIK?

Za prvi rođendan III. gimnazije, davne 1993. godine izdali smo prvi broj školskih novina za koje smo više od mjesec dana tražili snažno i jako ime. Uredništvo je izabralo ime KRIK i vrlo brzo smo „kriknuli“ uz veliku podršku profesorica Vilme Šipoš i Snježane Seršić.

Bilo nam je važno da se naš glas čuje pa nas nije opterećivao nedostatak sredstava. Prve brojeve kopirali smo na kopirkama pa je za današnje prilike Krik bio prilično skroman, ali za nas je to bila velika stvar. Uređivanje Krika bilo je sjajno iskustvo, širili smo puno pokretačke energije iz kabineta informatike koji je postao Krikova redakcija. Za mene je Krik lijepa gimnazijska uspomena, a za vas novi izazov. Oživite Krik i uživajte u stvaranju novih brojeva!

Ljiljana Vajda-Mlinaček

III. GIMBA I
OSTALE DUMINE

Starter pack

Što sve trebate imati kako biste bili pravi učenik III. gimnazije Osijek?

U suradnji s učenicima donosimo kratak, ali sladak pregled svega onog što upotpunjava jednog tipičnog učenika III. gimnazije Osijek. Ljestvica poretka nastala je na temelju ankete provedene među učenicima naše škole. Imaš li ti sve stvari s našeg popisa? Pročitaj i saznaj što je to neizostavno za svakog učenika koji pohađa našu školu.

1) PODOČNJACI

Ako nemate tamne i izražene podočnjake, niste učenici naše matematičke gimnazije. Učimo puno, učimo do kasno, ponekad i do ranih jutarnjih sati, tako da su podočnjaci neizbježan modni dodatak većini naših učenika.

2) KAVA/ENERGETSKA PIĆA

Opće je poznato da su šećer i kofein odlična zamjena za san za koji nismo imali vremena tijekom noći. Kao vodeći izvori kofeina i šećera nameću se energetska pića pa nas nimalo ne čudi da velik broj učenika naše škole gotovo svakodnevno poseže za njima. Hodnici III. gimnazije vrve učenicima koji u rukama drže kavu iz automata ili limenku energetskog pića iz NTL-a.

3) CASIO FX-991EX

Svi ljudi imaju svoje najbolje prijatelje, a učenicima III. gimnazije najbolji je prijatelj definitivno bijeli CASIO. Bijeli CASIO zasigurno je najvoljeniji i najpopularniji kalkulator u III. gimnaziji. Ne prođe ni jedan dan, a da se učenici ne podruže sa svojim omiljenim kalkulatorom. Njegove su mogućnosti mnogobrojne. Rečeno riječima profesorice Dominike Čulo-Vuković: „Bijeli CASIO i suđe pere.“

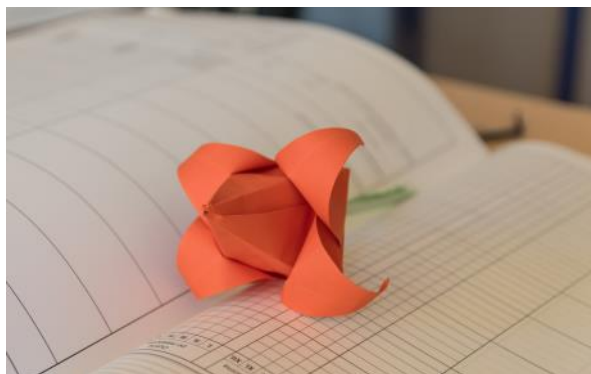

4) LOOMEN

Tijekom svojeg školovanja upoznamo se s različitim tipovima pisanih provjera, uglavnom onim papirnatim. Uz testove na papiru imamo i one u digitalnom obliku. Za vrijeme pisanja provjera na Loomenu sve radimo *online*. No, Loomen nije samo strah i trepet, nego nam je i dobar pomoćnik u učenju.

5) ŽUTA ZBIRKA

Žuta zbirka jedino je stalno pomagalo u pripremi ispita iz fizike tijekom sve četiri godine školovanja. Žuta i bijela boja skladan su par pa tako žuta zbirka bez bijelog CASIA gubi svoju čar.

6) RUŽICA IZ VJERONAUKA

Svi učenici III. gimnazije jako su dobro upoznati s pojmom *ružice*, a oni koji su izabrali vjeronauk tijekom svojeg školovanja, imali su čast vidjeti je u svom e-dnevniku. Profesor Šerić, vrlo će rado vaš dnevnik ukasiti *ružicom* ako to zaslužite. Ako ona slučajno uvene, ne očajavajte, ubrzo će procvasti nova.

Jesmo li posebni? Da, jesmo.

Uvijek volimo sebe smatrati drukčijima, boljima od učenika ostalih škola. Naši su učenici u anketi naveli neke od posebnosti koje nas razlikuju od učenika drugih škola:

- predvorje (*lobby*) - nama dnevni boravak
- nastava od pola 8 - rano ranimo, ali opet kasnimo
- visoki standardi - bolji smo
- velika opterećenost - pritisak sa svih strana unatoč kojemu ustrajemo
- velika ulazna vrata - da nas više može ući odjednom
- stubište - da ne padamo samo na matematici
- imamo dva nobelovca - za sada
- izlet za Dan škole - da, i mi se ponekad odmaramo
- ručno ocrtane freske na stropovima - čak su nam i stropovi natprosječni
- ping-pong pod odmorom - ili pod satom
- pjesme za vrijeme odmora - i dok pišemo test iz Fizike
- poseban raspored sati i početak nastave - da moramo imati raspored na pozadini ili u favoritima.

Biseri iz ankete

Pitanje: Što nas čini drukčijima?

„Puno smo depr... motiviraniji :) nadam se da će ostala pitanja biti lakša.“

„Pred školom nam je bauštela.“

„Ime je varka, nitko zapravo ne zna matematiku, samo se pravimo da znamo.“

„POV automat te opet opljačkao.“

A što poslije nastave?

Učenički talenti i interesi koji nisu usko vezani za školsko gradivo ne trebaju se zapostavljati, a to znaju i profesori naše škole koji su pokrenuli izvannastavne aktivnosti koje omogućuju učenicima da usvoje nove vještine ili razviju već postojeće te se pri tom zabave. U nastavku pročitajte ponešto o izvannastavnim aktivnostima koje se nude u našoj školi.

Školski bend Popravni ro(c)k

Popravni ro(c)k je školski bend koji čine učenici i profesori naše škole i koji nastupa na raznim školskim događajima. Članovi benda sastaju se jednom tjedno i pripremaju za nastupe. Izvode obrade pjesama, kako

domaćih tako i stranih. Najčešće sviraju *pop*, *rock* i *blues*. Tijekom jedanaest godina postojanja sastav benda mijenjao se pa je kroz njega prošlo pedesetak učenika.

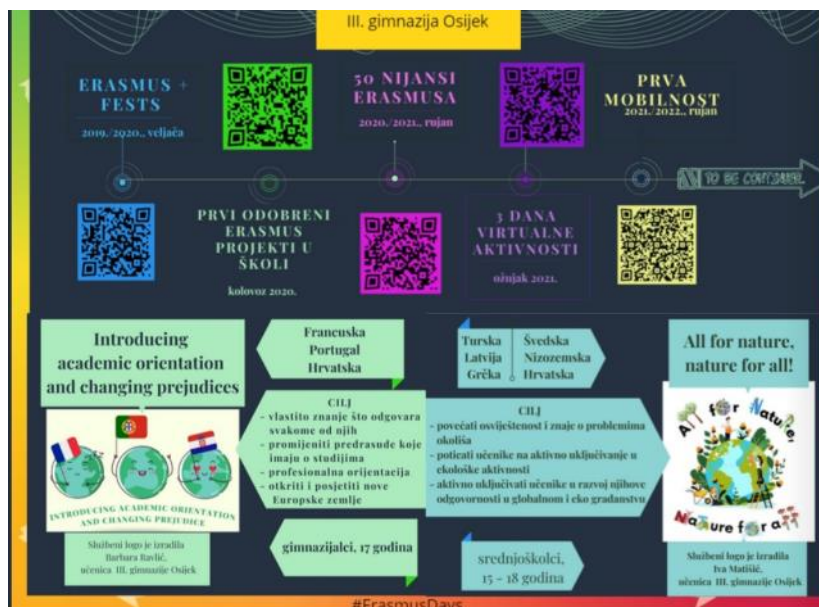
Volonterski klub Volon3raj

Volonterski klub osnovan je 2021. godine. Tijekom godinu dana djelovanja učenici i profesori naše gimnazije volontirali su u osječkom Azilu za pse, prikupljali namirnice za potrebite, volontirali na Svjetskom kupu u gimnastici i nogometnoj utakmici. Sudjelovali su u humanitarnoj akciji darivanja djece iz Sigurne kuće, humanitarnoj akciji Slavonski kutak, akciji 72 sata bez kompromisa i mnogim drugim aktivnostima.

ERASMUS+ projekti

Naša škola uključena je u Erasmus+ program od 2020. godine kada joj je odobren prvi projekt - *All for nature, nature for all!* Naši učenici i profesori sudjelovali su i kao partneri u projektu *Introducing academic orientation and changing prejudices*. Suradivali su s učenicima i profesorima iz Francuske, Portugala, Turske, Grčke, Švedske i Nizozemske.

Debatni klub

Školski debatni klub započeo je s radom 2021. godine. Na sastancima debatnoga kluba naučit ćete pravila debate, kako smisliti dobar argument, ali i kako smisliti dobar protu-

argument. Debatni klub naše škole ove je godine sudjelovao na međuzupanijskom Natjecanju u debati. Debatiralo se o tezi *Ovaj bi dom zabranio razvoj metaverse tehnologije.*

Radijska skupina

Radijska skupina naše škole osnovana je 2021. godine. Čine je učenici naše škole pod vodstvom profesora. Osim što biraju i uređuju glazbu koja se pušta za vrijeme odmora, snimaju i radijske emisije. Uz dvije redovite tjedne emisije *Pop rockovnik* i *DNT*, radijska skupina snima i emisije o hobijima naših učenika i događanjima u našoj školi. Ako se želite okušati kao radijski voditelj, novinar, glazbeni urednik, tehničar ili montažer, pridružite se radijskom klubu naše škole.

Školski list Krik

Prvi broj lista ugledao je svjetlo dana 1993. godine i izlazio je u kontinuitetu do 2009. godine. Danas, nakon trinaest godina, list ponovno izlazi. Krik stvaraju učenici naše škole pod mentorstvom profesora. Teme tekstova uglavnom su vezane za našu školu te život i rad učenika i profesora.

Baka, tata i ekipa

lako vam se sada tako ne čini, razdoblje provedeno u srednjoj školi zauvijek će vam ostati u sjećanju. To mogu potvrditi i naši bivši učenici, **Marija Matišić** i **Dario Klarić**, koji su s nama odlučili podijeliti svoje uspomene na dane provedene u III. gimnaziji.

Marija Matišić (78), bivša učenica III. gimnazije Osijek, tj. Gimnazije Ive Lole Ribara, svoje školovanje započela je davne 1959. U razredu ih je bilo trideset i dvoje, a razrednica im je bila Nevenka Suknaić, profesorica geografije. Učionica im se nalazila na drugome katu. Učenicima su morali nositi crne kute, a iz učionice su izlazili samo kada su morali pratiti predmete kao što su Kemija i Fizika koji zahtijevaju obavljanje određenih pokusa. Naglasila je kako su profesori bili dobri, no učenje je bilo teško te su zbog toga ocjene većinom varirale između trojke i četvorke. Spomenula je kako su mnogi koji su završili školu zbog svoga truda i rada postali izvrsni doktori, psiholozi, biolozi, profesori... Zabavu je, zajedno sa svojim prijateljicama, pronalazila u promatranju učenika iz susjedne tehničke škole koji su sa sobom nosili crtaće daske, a kaže kako je i jedno vrijeme u gimnaziju išla s poznatim Krunoslavom Slabincom. Tjelesni su, kada je bilo lijepo vrijeme, odrađivali na Srednjici, a zimi su u svojim učionicama učili teoriju jer u to vrijeme škola nije imala sportsku dvoranu. Matura se razlikovala od današnje po tome što su iz pojedinih predmeta imali pisane radove, a također su dobivali papirić s tri pitanja na koja su morali odgovoriti nakon čega bi profesori odlučili jesu li prošli ili ne. Gospođa Matišić studirala je povijest i zemljopis. Ti su predmeti u gimnaziji bili među najtežima, no ona ih je voljela toliko da je poželjela upisati upravo taj studij. Svoj radni vijek provela je kao profesorica i uživala je u svome poslu. Ona i njezine razredne kolege nakon završetka srednje

škole rado su se susretali na godišnjicama mature. Za kraj poručuje da, iako gimnazija zahtijeva trud i rad, možemo biti sigurni kako ćemo iz nje izići kao zreli, odlično obrazovani ljudi puni lijepih iskustava i uspomena koje će dugo ostati s nama.

Fotografija 1. Marija Matišić

broja jedan do trinaest. U I.VIII bilo je 32 učenika kojima je razrednik bio Petar Gudelj, profesor Fizike, a u trećem razredu preuzeo ih je Krunoslav Jošnik, također profesor Fizike. Kao izborni predmet, učenici „osmice“ odabrali su tada posve novi predmet - Informatiku. Dolaskom u školu, naišli su na jedno veliko razočaranje. Naime, na prvom satu izbornog predmeta Informatike rečeno im je kako nema dovoljno stručnog profesora za njih te će zbog toga cijeli razred umjesto željene izborne Informatike morati slušati izbornu Matematiku. No, uvijek postoji sreća u nesreći. Iako su četiri godine slušali predmet koji nisu željeli, među učenicima „osmice“ stvorila se posebna veza između učenika, a posebno muškog dijela razreda. Ta je veza toliko jaka da se čak i danas, 35 godina nakon što su napustili školu, moj tata i njegove školske kolege nalaze dvaput tjedno kako bi igrali nogomet.

Fotografija 2. Tata i ekipa

Lijepa iskustva i uspomene vezane za našu školu sa sobom je ponio i **Dario Klarić (53)**. On je bivši učenik III. gimnazije Osijek, tj. tadašnjeg Centra za usmjereno obrazovanje (CUO) braće Ribar. U srednju školu upisao se 1982. godine, a maturirao je 1987. godine. Tada su postojali matematički, pedagoški, opći i jezični smjerovi, a bili su raspoređeni u razrede od

Učenici nekadašnje „osmice“ redovito se natječu protiv učenika „trinaestice“. Za „osmicu“ igraju: Mario Perić, Vjeko Kolarović, Siniša Podunavac i Dario Klarić. Za „trinaesticu“ igraju: Mato Škojo, Dražen Keler, Davor Pavlović, Vlado Omazić i Aleksandar Varoščić.

Autorice: Ivana Klarić i Iva Matišić
Fotografije: arhiva Marije Matišić i Darija Klarića

Svi putevi

DNEVNI IZLASCİ

Pannonian Challenge

Fali ti adrenalina? Voliš skejtati ili biciklirati? Gledaju li ti se ljudi kako lome kosti? Onda ne smiješ propustiti *Pannonian* ;) Kroz par dana možeš iskusiti razne vragolaste akrobacije bez manjka dobre glazbe i dobre ekipe.

HeadOnEast

Živjeti hedonistički odličan je način da se život živi punim plućima. Ovaj događaj podržava hedonizam i naslanja se na bogatu kulturu Slavonije i Baranje. Z++, Massimo Savage i Daleka Obala samo su neki od raznih izvođača koji se pojavljuju ovdje i uživaju u hedonizmu s tobom.

Fort Pub

Fort je prosječan kafić u Tvrđi, ništa neviđeno, osoblje je ljubazno. Unutarnji prostor ima *old school vibe*, pogotovo navečer, no pomalo je skučen. Najbolje je doba za odlazak u *Fort* u proljetnim/ljetnim mjesecima.

Petar Pan

Vjerojatno najbolji odabir za sjesti na cugu u Tvrđi. *Petar Pan* ima sve što i normalni kafići te uz to još nude velik izbor sladoleda, kupova i kolača. Cijene su sasvim razumne, osoblje vrlo ljubazno, a sladoledi su stvarno fantastični!

vode u...

NOĆNI IZLAZCI

Q Club

U Q-u prevladava starija ekipa, moguće je upasti ukoliko ste mlađi od 18, ali to niste čuli od nas. :) Atmosfera uvijek bude odlična, znaju napraviti pravi šou, pričamo o konfetima, pari, dobrom odabiru glazbe... Međutim, cijene su pomalo astronomske, pogotovo za prosječnog srednjoškolca. Osoblje i zaštitari često znaju biti neprofesionalni, a kad se skupi ekipa, Q postaje pećnica jer ventilacija gotovo da ne postoji.

Memories Club (Matrix)

Memories je odličan izbor za noćni izlazak ili pak za sjesti i popiti cugu. Atmosfera uvijek bude odlična, vrlo živa, no kvaliteta glazbe ovisi o DJ-u. Popularno je mjesto među mnogim osječkim srednjoškolicima. Cijene nisu najpristupačnije, tako da preporučamo odlaske u čoporima za što veće uštede. :D

Franz Koch

Kao još jedna opcija za noćni izlazak, Franz Koch nudi alternativu drugim klubovima u Tvrđi. Ali ovaj klub nije samo klub! Ako si gladan/gladna, možeš otići tamo na sushi, samo pazi, cijene ti lagano mogu isprazniti novčanik.

UFO

Urban fest Osijek održava se samo jednom godišnje, ali čekanje se zaista isplati. Ako si fan *trapa*, *rapa* i *hip hopa*, ne smiješ ga propustiti. Do sada su na UFO-u bili Kukuš, Krankšvester, Retfatlanta, Ajs Nigrutin i brojni drugi izvođači s našeg područja. Ako te ovo još nije privuklo, treba podsjetiti da je UFO odlična prilika da si demolirate jetru!

Autori: Viktor Katić i Patrik Pavić

Fotografije: muzika.hr, Travel Croatia Live, flickr, sib.net.hr, Pixabay

**TEMA BROJA:
PUTOVANJA**

Putositnice

Vodič koji upravo čitaš omogućit će ti bezbrižno putovanje i smanjiti mogućnost nepoželjnog (smrtnog) ishoda jer te ma ma najvjerojatnije neće ubiti zato što nisi ponio/ponijela toplu jaknu.

1) Stvari bez kojih se ne može krenuti u avanturu: mobitel (po mogućnosti s internetom, inače imaš problem), slušalice, novčanik (prepun bakinih i maminih para), ključevi hotelske sobe.

2) Pakiraj se po pravilu *plus dva* kada je riječ o majicama, donjem rublju i čarapama. Po istom principu pakiraj se i po povratku kući - ponesi dva šampona iz hotela, dva punjača za mobitel (jer si svoj vjerojatno zaboravio/zaboravila) i dva magneta za hladnjak koje ti je baka rekla da joj kupiš pa makar išao/išla do Daruvara.

3) Tijekom tvog putovanja najbolji prijatelji bit će ti mobilne aplikacije za konvertiranje valuta i Google prevoditelj. Voda u *fensi* bocu na prvi se pogled može činiti povoljnom, ali kada shvatiš da dva eura nisu isto što i dvije kune, više se ne čini tako.

4) Vrlo je bitno provjeriti vremensku prognozu. Nije svejedno hoćeš li u svojim lažnim *yeezicama* zapeti u tri metra snijega ili ćeš ležerno šetati na 46 stupnjeva.

5) Taksijem u nepoznatom gradu iza ponoći putuješ na vlastitu odgovornost. U rijetkim situacijama u taksiju ćeš upoznati ludog Rusa kojem je najdraži igrač Modrić. Većinom je bolje voziti se metroom/busom, koliko god to čudno zvučalo, ali morate samostalno izvagati rizike.

6) Ako se nakon udara stražnjeg dijela zrakoplova pri polijetanju počnu paliti alarmi i crvena svjetla te pomisliš da je kraj blizu, ne paničari. Uz neiskusnog pilota u avionu uvijek je i onaj iskusni. Ili ne?

7) Prekooceanski letovi dosta su rizični po pitanju prtljage. Šanse da ostanete bez svojih kofera vrlo su velike te je zbog toga poželjno nešto od stvari ponijeti kao dio ručne prtljage. Negdje si, daleko od kuće, nitko neće znati da tu trenirku nosiš već treći dan zaredom.

Putovanje u Tursku

Nešto malo o Erasmusu...

Erasmus+ najveći je program EU koji obuhvaća područje obrazovanja i osposobljavanja mladih. Usmjeren je jačanju znanja i vještina. Našoj je školi 2020. godine odobren prvi Erasmus+ projekt koji nosi naziv *All for nature, nature for all*, a njegova je autorica jedna od naših profesorica, Katariņa Moržan. Naši su partneri mladi iz Grčke, Turske, Litve i Švedske.

A sada, priča o mom prvom velikom putovanju.

Dan prije putovanja bila sam toliko uzbuđena da sam se spremala brzinom svjetlosti. Nisam znala što sve trebam ponijeti pa sam u torbu trpala sve na što sam naišla. Vrijeme do polaska činilo se kao vječnost. Došao je i taj dan, 26. rujna, dan putovanja. Konačno smo se svi okupili na jednom mjestu: profesori Moržan, Kobaš, Kolarčić-Vukotić i Ibrahimović te učenici Denny-Noah Kovačević, Ivo Jančković, Lara Budimčić, Zara Bičvić i ja, Iva Matišić. Nakon otprilike dva - tri sata spavanja u kombiju, došli smo u Beograd. Nismo imali problema sa snalaženjem u zrakoplovnoj luci i ubrzo smo bili u zrakoplovu, točnije na mojem prvom letu ikada. Kada je zrakoplov uzletio, sve se u meni okrenulo par puta, ali na svu sreću moj je doručak ostao na mjestu.

Kada smo došli u Dalaman, već je bila noć, a u zračnoj luci čekao nas je naš domaćin Mutlu koji nas je odvezao do hotela u Mugli. Napokon smo se smjestili u svoje sobe, umorni se bacili na krevet i probudili se sljedeći dan. Prvi smo dan u gradu Mugli posjetili školu domaćina, Zübeyde Hanım Vocational and Technical school, u kojoj su nam priredili dobrodošlicu. Kada smo došli, svi su nam učenici

pljeskali, a mi smo se osjećali kao poznate ličnosti. Nakon toga uslijedilo je upoznavanje. Obišli smo školu, okušali se u

tradicionalnim turskim plesovima, za vrijeme odmora igrali odbojku s učenicima i stekli nova poznanstva. Nakon posjeta školi uslijedio je odlazak na brod kojim smo obišli nekoliko otoka i plaža na kojima smo naučili ponešto o okolišu i kulturnoj baštini. Na brodu smo bili cijeli dan, a pri povratku kući imali smo zabavu na kojoj smo imali priliku bolje upoznati glazbu različitih kultura, tj. upoznati ih sa Severinom i Coloniom. Ako ste pomislili da smo nakon povratka u hotel odmah

otišli u svoje krevete, varate se.

Sljedeći dan dočekali smo mrtvi umorni, ali prepuni adrenalina zbog kojeg nismo ni osjetili silan umor. No, ipak smo malo odspavali u autobusu vozeći se do grada Akyake. Autobusom smo se popeli na planinu Sakartepe s koje smo vidjeli prostranstvo turskog krajolika i njegove ljepote. Kada smo se spustili, išli smo u kratak obilazak rijeke Azmak koja se ulijeva u Egejsko more. Rijeka je bila

toliko čista da nam je pogled sezao do njezina dna, iako je bila duboka čak šest metara. Ostatak dana proveli smo na plaži nakon čega je uslijedio povratak u hotel.

Treći dan posjetili smo grad Fethiye gdje smo slušali prezentaciju o očuvanju okoliša nakon koje je uslijedilo čišćenje obližnje plaže. Za ručak smo imali *pide*, tj. tursku pizzu koja nas je napunila energijom potrebnom za šoping na obližnjoj tržnici. Prodavači su nas vrlo ugodno dočekali nudeći nas svime i svačime. Toliko su predani svojim kupcima da smo se obilazeći cijelu tržnicu najeli svega pomalo, bez da smo potrošili lire. Kao šećer na kraju, uslijedila je večera na krovu našeg hotela s kojega se pružao predivan pogled na Muglu.

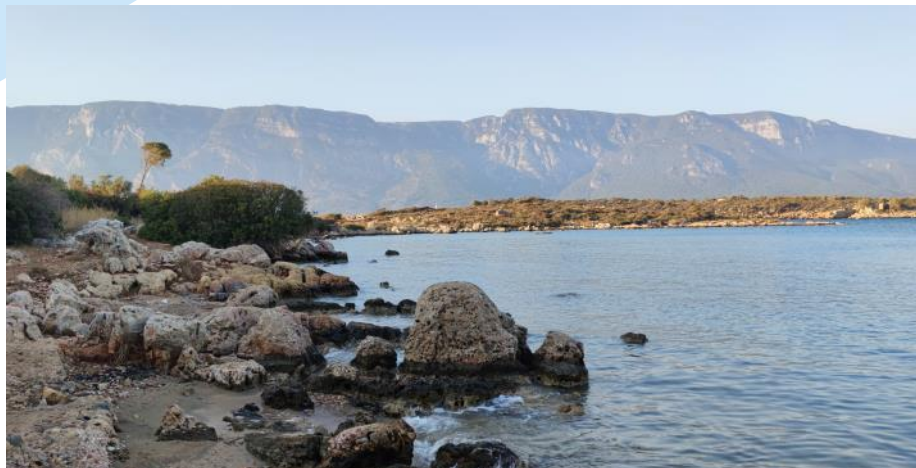
Četvrti dan, moj najdraži dan, započeo je obilaskom džamije u Köycegizu, a nakon toga nas je čekala vožnja brodom. Dok smo

plovili jezerom, vidjeli smo ostatke drevnog grada u Daylanu. Napravili smo kratku pauzu u trgovini u kojoj drže i prodaju rakove, koje su potom oni željni novih iskustava jeli. Sljedeće odredište bila je plaža. Najzanimljivije je bilo to što smo cijelo vrijeme plovili jezerom, a kada smo izašli iz broda, nakon otprilike sto metara, čekalo nas je kupanje u moru. Na putu natrag samo oni hrabri okušali su se u blatnoj kupki. Naravno, i ja sam bila jedna od njih. Svi su nam se smijali jer su znali koliko ćemo biti prljavi i koliko blato smrdi, ali mogu reći da se isplatilo jer mi je poslije toga koža bila jako mekana, a što je još važnije, odlično sam se zabavila. Vrativši se na brod, koji je zaplovio do restorana, imali smo još jednu zabavu tijekom koje smo međusobno učili plesati tradicionalne plesove. Nakon još jedne neprospavane noći koju smo iskoristili kako bismo se još bolje upoznali, uslijedio je posljednji službeni dan projekta, petak. Za početak posadili smo borove na jednom polju u Mugli, a dok smo pješacili do obližnjeg parka, nekoliko nas iskralo se iz gomile. Pobjegli smo u slastičarnicu punu baklava. Prije nisam bila velika ljubiteljica baklave, ali sam nakon ove slastičarnice to postala. U parku smo izrađivali plakate s vlastitim sloganima koje smo objesili na debela stabala u parku. Zatim smo se uputili u školu na završnu ceremoniju. Uručene su nam zahvalnice, fotografirali smo se, jeli još malo baklave, napravili predivan zaključak o svemu što smo naučili i teška se srca oprostiti od učenika, profesora i ško-

le. Našu posljednju večer u Mugli proveli smo u restoranu pored spomenute rijeke u Akyaki. Na večeri smo shvatili koliko smo lijepa prijateljstva uspjeli sklopiti u ovih tjedan dana te da smo funkcionirali bolje nego što smo zamišljali. Ni manje ni više, posljednju noć u hotelu iskoristili smo za oproštajnu zabavu u sobama uz koju smo dočekali zoru.

Ujutro smo ispratili grčki tim. Bilo je vrlo emocionalno jer smo se međusobno povezali kao mala obitelj. Ostatak dana proveli smo u gradu Marmarisu, kupali smo se i šetali po još jednoj velikoj tržnici. Kada smo se navečer vratili u hotel, bilo je vrijeme za pakiranje. I, onda smo naišli na problem...Kako potrpjeti sve stvari u kovčeg? Pa, jednostavno, samo trebate jednu osobu koja će šakati po kovčegu dok ga pokušavate zatvoriti dok pritom pokušavate ne zgnječiti sve što ste kupili.

Koliko god mi se svidjela sva hrana koju sam probala u Turskoj, razmišljala sam samo o tome što mi je mama spremila kod kuće. Šest neprospavanih noći, sedam dana punih adrenalina. Mislila sam da će me taj tempo na koji sam se naviknula držati i kada dođem u Osijek jer bi se savršeno mogao uklopiti s rasporedom učenja u našoj školi. Učenje do kasno navečer kako bih sve stigla, a ujutro puna energije za ispit koji slijedi. Naravno, to se nije dogodilo. Na kraju sam bila toliko umorna od cijelog tjedna da sam po povratku kući spavala 19 sati.

Ukratko, to je bilo naše putovanje u Tursku iz moje perspektive. Kada bih zapisala sve detalje ovog putovanja, vjerojatno bih zauzela cijeli časopis. Znam da je jedno sigurno ostalo neo-

bjašnjeno. Sigurno se pitate zašto mi je četvrti dan bio najdraži kada on naizgled slični svim ostalim danima. Nakon putovanja, na jednom nastavnom satu, profesorica je postavila pitanje: „Kako bi izgledao vaš savršeni trenutak slobode?“ Onda sam se sjetila da sam ga ja zapravo već doživjela upravo taj četvrti dan dok smo plovili brodom po jezeru. Bila sam okružena nepoznatim ljudima koji

su se pretvorili u moje prijatelje koji su mi pružili neke od najzabavnijih trenutaka u životu. Dok mi je vjetar lagano prolatio kosom, shvatila sam da je putovanje za mene prava sloboda, a da sam na ovom putovanju u svakom trenutku učila nešto novo. Učila sam kako izgraditi sebe, kako postati bolja osoba, kako biti još bolja verzija sebe kada se vratim kući. Iza svih ukratko ispričanih iskustava krije se zapravo jedna predivna priča, priča o slobodi koju nam nude ovakva putovanja, sloboda koju bi svatko trebao iskušati. Davor Rostuhar rekao je: „Doma možemo biti predsjednik države ili rock-zvijezda, ali kada se nađemo u nekom selu u Africi, možemo se samo zapitati tko smo zaista...Odlazak na Put je najbolji podsjetnik na dar slobode koji svi dijelimo. A velika sloboda koju degustiramo na putovanjima, samo nas potiče da ju po povratku oživimo i u svakodnevici.“

Jona osvaja Baltik

Početak siječnja 2022. godine grupa učenika naše škole u sklopu Erasmus+ projekta posjetila je Litvu i Latviju. S učenicom Jonom Važić koja je sudjelovala u projektu razgovarala sam o njezinu doživljaju putovanja.

Kako si se odlučila sudjelovati u projektu?

Obavijest o sudjelovanju naše škole u Erasmus+ projektima bila je objavljena na školskoj mrežnoj stranici. Bile su ponuđene dvije teme: *All for nature, nature for all* i *Introducing academic orientation and changing prejudices*. Izradila sam plakat na temu *All for nature, nature for all* te sam se pridružila projektnoj grupi na Yammeru.

Kako si reagirala kada si čula da si izabrana za putovanje u Litvu?

Kada sam čula da sam izabrana za putovanje u Litvu, bila sam jako sretna. Ovo je bilo tek drugo putovanje i nisam očekivala da ću tako brzo biti izabrana. Prije projekta nisam znala puno o Litvi i drugim baltičkim zemljama pa me odlazak na put potaknuo da naučim nešto više o tim državama. Zнала sam samo da je tamo jako hladno, ali nisam znala ništa o tome kakvi su ljudi i njihov mentalitet. Bila sam stvarno jako uzbuđena što ću iskusiti nešto drukčije.

Koja je bila tema projekta?

Tema projekta *All for nature, nature for all* bila je vezana za ekologiju i zaštitu okoliša. Baviли smo se ekološkim problemima, pogotovo onima koji se odnose na zagađenje Baltičkog mora.

Koje su države, uz Hrvatsku, sudjelovale u ovom projektu?

Sudjelovali su učenici iz Grčke, Švedske, Turske i Litve. Učenici iz Nizozemske također su trebali sudjelovati, ali im njihove

Fotografija 1. Baltičko more

Fotografija 2. Laboratorij u Villniusu

Fotografija 3. Jona nakon što je upala u Baltičko more

epidemiološke prilike to nisu dopustile.

Koja ti je omiljena aktivnost u kojoj si sudjelovala?

Posjetili smo laboratorij u Villniusu i tamo sudjelovali na radionici tijekom koje su nam predavači pokazivali trikove s pjenom. Stavili smo ruku u pjenu te bi se onda nakratko ta pjena zapalila. Probali smo i jesti kokice s dušikom.

S obzirom na to da je tema zaštita okoliša, jesi li primijetila da se u Litvi više brinu o okolišu nego u Hrvatskoj?

Iskreno, nisam primijetila da se tamo više brinu o okolišu. Rekla bih da smo tu negdje po tom pitanju, čak bih rekla da je Osijek uspješniji po pitanju razvrstavanja otpada. Dva smo dana boravili i u Latviji. Mislim da je tamo odnos prema okolišu bolji nego u Litvi.

Što će ti najviše ostati u sjećanju?

U sjećanju će mi najviše ostati društvo s kojim sam putovala i provodila vrijeme. Svidale su mi se i interaktivne radionice i tema jer je vrlo aktualna. Mislim da bi se u našoj školi trebale održati radionice na temu zaštite okoliša jer je tema relevantna i trebamo se početi više brinuti za okoliš, dok ne bude prekasno.

Za kraj, postoji li neka zanimljiva anegdota koju bi voljela podijeliti?

Posjetili smo Nacionalni park Curonian spit. To je hladna pustinja uz obalu Baltičkog mora. Tamo sam upala u more jer sam išla isprobavati koliko je čvrst led. Led nije bio čvrst.

Autorica: Nora Andrašić

Fotografije: arhiva Jone Važić

Putujem, dakle jedem

Putovanja su uvijek uzbudljiva jer tijekom njih imamo priliku iskusiti nešto novo. Puno ljudi na putovanjima uživa u isprobavanju nove, nepoznate hrane. No, ima i onih kojima nova hrana predstavlja problem pa se nakon putovanja svojim kućama vraćaju mršaviji nego prije.

Kako su naši učenici doživjeli nove vrste hrane u zemljama koje su prvi put posjetili, pročitajte u nastavku.

Ukrajina

Boršč je poznata ukrajinska gusta juha, iako bih ga ja zbog gustoće prije nazvala varivom. Boršč koji sam ja jela sadržavao je junetinu, ciklu, mrkvu, luk, kupus i kiselo vrhnje. Za mene je to bila previše neobična kombinacija koja mi se nije pretjerano svidjela te ne bih ponovno odabrala to jesti.

Helena Floreani, ocjena: 1/5

Švedska

Rulltårta je švedski tradicionalni desert koji se često jede tijekom fike (prijepodneвно vrijeme kada se ispija kava i jedu slastice). Glavni su sastojci za ovu slasticu jaja, brašno i šećer od kojih se umuti tijesto za biskvit koji se peče u pećnici 5 minuta. Kada se izvadi iz pećnice, biskvit se okrene, posipa šećerom, premaže džemom, najčešće od maline, te se nakon toga zarola. Nakon hlađenja biskvit se nareže i servira zasebno ili uz šlag i šećerne perlice. Mi smo imali posebnu priliku sami peći Rulltårtu, uz pomoć profesorica kuhanja, kao dio radiionice upoznavanja. Mogu reći kako je jedna od lakših slastica za napraviti, a konačan je proizvod za prste polizati.

Zara Balkić, ocjena: 4,5/5

Francuska

Crème Brûlée je desert uobičajen u Francuskoj. Sličan je pudingu s okusom vanilije i hrskavom koricom. Meni je osobno presladak. Crème Brûlée moguće je naći u različitim okusima poput naranče i šumskog voća.

Jana Botkuljak, ocjena: 3/5

Pide je beskvasno tijesto koje se tanko razvalja, namasti, pospe sezamom i peče u krušnoj peći te se poslužuje kao pogača koja se trga i jede uz sirni namaz i meze, odnosno raznorazne začine (origano, timijan, bosiljak...). Također, pide se radi s raznim dodacima poput mesa i povrća. Rubovi se zarolaju tako da tijesto nalikuje lađi. Pide smo imali priliku probati u jednom od turskih restorana. Jelo je jako ukusno i lagano te bih ga preporučila svima.

Iva Matišić, ocjena: 4/5

Turska

Baklava je dovoljan razlog za otputovati u Tursku. Zbog nje ćete se iz Turske vratiti malo teži, ali ne možete otići u Tursku i ne jesti baklavu. Od svih vrsta baklava koje sam probala, najdraža mi je ona s pistacijama. Jako je slatka, ali i jako ukusna pa je ne možete prestati jesti. U prošlosti se priređivala samo u posebnim prilikama te se i dalje smatra luksuzom.

Zara Bičvić, ocjena: 5/5

Autorica: Jona Važić

Fotografije: archive učenika i Pixabay

NEZABORAVNO LJETO S EF ŠKOLOM

Ni sama ne znam zašto, ali Los Angeles i Kalifornija općenito oduvijek su bili odredišta koja sam htjela posjetiti. Sjedinjene Američke Države poznate su po specifičnom školstvu, visokom obrazovanju i prestižnim fakultetima pa sam od sredine osmoga razreda razmišljala o odlasku tamo na jednu školsku godinu. Ipak, osjećala sam strah od povratka, polaganja razlike ispita, strah od muke oko ponovne prilagodbe s razredom, itd. Dok sam se premišljala želim li otići i ostaviti iza sebe cijelu jednu godinu, naišla sam na ponudu tečaja jezika u inozemstvu. To je bila prilika koju sam toliko dugo iščekivala, to je bila prilika da odem u Kaliforniju na manje od godinu dana i proživim svoj najveći san. Odlučila sam otići na četiri tjedna u Santa Barbaru učiti (odnosno usavršavati) engleski jezik u školi Education First. U ponudi su bili i drugi gradovi poput New Yorka, Bostona i Los Angelesa. Na samome početku rekla sam da mi je najveći san posjetiti Los Angeles, ali ipak sam odabrala Santa Barbaru, manji grad, udaljen 140 km od Los Angelesa, s mnogo manje mogućnosti. To je ono što se čini na prvu, ali me upravo taj gradić oduševio i potaknuo na razmatranje povratka. Zamislite grad na zapadnoj obali Kalifornije u kojem ste okruženi druželjubivim stanovnicima, svaki dan možete otići na plažu, družiti se sa svojim vršnjacima i stvarati doživotna prijateljstva, vrijeme je uvijek sunčano i temperatura je ugodna. Ovo o čemu govorim nije godišnji odmor – to je najbolji mogući način kojim sam ja dosegla C1 razinu engleskoga jezika, sve kroz svakodnevne aktivnosti i uz pomoć profesora dobre volje kakve nikada ranije nisam sreala. Profesori su možda dojmli-

viji od svake plaže u okolini Santa Barbare i pravo su osvježanje u usporedbi s profesorima koje sam upoznala u svojem dosadašnjem ško-

lovanju (učila sam svirati instrument, prošla sam osnovnu i velik dio srednje škole, a usputno sam sudjelovala u nekoliko radionica od kojih je jedna održana na sveučilištu). Velika je prednost bila mogućnost brojnih izleta (Los Angeles, Dodgers game, San Francisco, Las Vegas...) i velik broj manjih aktivnosti koje su se odvijale u samoj školi. Los Angeles ipak nisam zaboravila i za vrijeme tečaja posjetila sam ga čak u tri navrata. Prošlo je tek nekoliko mjeseci od povratka u Hrvatsku i samo ću naglasiti da već razmišljam o odabiru sljedećeg odredišta kako bih učila drugi jezik. Ova me pustolovina, od odluke do povratka, naučila snalaženju u zračnoj luci uz četiri otkazana, jedan odgođeni i jedan let na koji sam zakasnila, naučila me suprotstavljanju svim prilikama i neprilikama s obzirom da sam bila suočena izboriti se za sebe na drugom kraju svijeta, ali naučila me i pronalaženju novih prijatelja i ljudi kojima sam se mogla obratiti jedino na engleskome ili talijanskom jeziku jer nije bilo nikoga tko govori drugi jezik koji razumijem.

Preporučujem ovakvu vrstu ljetnoga programa svima koji poput mene žele otići naučiti nešto u inozemstvu, ali još ne idu na fakultet ili ne žele napustiti dom na osjetno dulje razdoblje.

P.S. Malena stavka koju sam izostavila jest ta da sam na tečaj krenula sa šesnaest godina, a vratila se sa sedamnaest i da, putovala sam sama ;)

PRIMAG

Odbojkom po svijetu

Naši su odbojkaši ove godine bili iznimno uspješni. Osim na državno Natjecanje u odbojci, na kojem su osvojili prvo mjesto, bili su pozvani na čak dva natjecanja međunarodne razine.

Gimnazijada na kojoj su sudjelovali naši odbojkaši održala se od 14. do 22. svibnja 2022. godine u malom mjestu Deauville u francuskoj pokrajini Normandiji. Gimnazijada je najveća međunarodna sportsko-edukativna manifestacija za učenike u dobi od 16 do 18 godina. (<https://skolski-sport.hr>)

Na natjecanju su sudjelovale ekipe iz cijeloga svijeta. Naši učenici, Bruno Krajnović, Dino Šoš i Martin Bošnjak, natjecali su se u kategoriji odbojke na pijesku koja se igra u parovima. Osim u odbojci održavala su se i natjecanja u mnoštvu drugih sportova. Svi su natjecatelji bili vrhunski sportaši. Bruno kaže kako nisu puno očekivali jer nisu imali nikakve posebne pripreme pa je posljednje mjesto na koje su se plasirali bilo očekivano, no već je sam poziv na takvo međunarodno natjecanje velik uspjeh. Bruno je jako zahvalan na jedinstvenoj prilici koja mu je bila pružena i profesoru Igoru Dubravčiću koji ih je sa zadovoljstvom vodio. Nisu se pretjerano družili s ostalim eki-

pama, samo s Brazilcima s kojima su bili u autobusu. Uz samo natjecanje imali su vremena i za organizirani izlet u Mont Saint-Michel i to mu je, kao i cijelo putovanje, zasigurno bio doživljaj koji će pamtiti cijeli život.

Fotografija 1. Naša ekipa s brazilskom ekipom

Fotografija 2. Utakmica protiv brazilske ekipe

Fotografija 3. Naša ekipa s francuskom ekipom

Nakon putovanja u Francusku profesor Igor Dubravčić i naši odbojkaši (Martin Bošnjak, Ivan Dubravac, Dominik Lasović, Maće Pušić, Gabriel Šunjo, Jakov Šušnjara i kapetan, Dino Šoš) ponovno su se zaputili na novo natjecanje, no ovoga puta preko oceana - u Brazil. Na putovanju su bili od 17. do 28. lipnja 2022. godine, a natjecanje se održalo u gradu Foz do Iguaçu koji se nalazi na granici Brazila i Paragvaja. U početku je bilo

mного nesigurnosti i dvojbi po pitanju putovanja. Budući da put takvih razmjera nije lako financirati, imali su malih problema s nalaženjem sponzora. Zbog toga je do samog početka putovanja vladala velika nevjericu među dečkima, no kada su se zaputili u zračnu luku, postali su svjesni da se njihovo putovanje u Brazil uistinu ostvaruje. Sam put do Brazila trajao je skoro dva dana uz presjedanja u Dohi i Sao Paulu. Dečki su zauzeli jedanaesto mjesto u konkurenciji od petnaest ekipa koje su se natjecale. Uz sudjelovanje na natjecanju, posjetili su i vodopade Iguazú u kojima su uživali. Grad koji su posjetili relativno je siguran pa su svoje slobodno vrijeme mogli provoditi šecuci njime. Družili su se i s ostalim ekipama iz cijeloga svijeta. Uz lijepo sjećanje na ovo nadaju se i novim putovanjima.

Autorica: Magdalena Kušen

Fotografije: arhiva škole i Dine Šoša

Fotografija 4. Utakmica

Rukomet u školi i u srcu

Naši učenici nisu dobri samo u matematici, nego i u sportu. Jedno od državnih natjecanja na koja su se plasirale naše učenice državno je Natjecanje iz rukometa na kojem su osvojile četvrto mjesto. O iskustvima na natjecanju razgovarala sam s Ivom Perić, kapeticom rukometne ekipe PRIMAG-a.

Koliko se dugo baviš rukometom? U kojim si klubovima igrala?

Rukometom se bavim šest i pol godina. Imam rukometnu obitelj, tako da su me mama, tata, brat i sestra „uvukli“ u taj sport, a tata je čak i rukometni trener. Moj prvi klub bio je ŽRK „Đakovo“ čija sam članica bila četiri godine. Upisom u srednju školu dobila sam pozive drugih klubova. Drugi klub, čija sam članica bila dvije godine, bio je ŽRK „Osijek“, a zadnji je bio RK „Olimpija“. Također, zaigrala sam i utakmice za hrvatsku rukometnu reprezentaciju. Igram na poziciji lijevog vanjskog. U obrani igram u sredini i obrana mi je jedan od dražih dijelova rukometa. Trenutno se bavim atletikom u AK „Slavonija-Žito“.

Kakva su bila tvoja očekivanja prije državnog natjecanja?

Ove godine imamo dosta dobar ženski rukomet u školi i očekivanja prije natjecanja bila su velika, a pokazale smo da smo odlična ekipa osvajanjem prvog mjesta na županijskom natjecanju. Naravno, nismo u potpunosti znale kakve su ostale škole na državnom prvenstvu, ali u ekipi imamo rukometašica koje su igrale zajedno, tako da smo tijekom gradskog, županijskog i državnog natjecanja poprilično dobro funkcionirale. Ovo mi nije bilo prvo državno i jedino mi je žao što nismo kući došle s

Fotografija 1. Utakmica

medaljom, ali s druge strane stekla sam jedno veliko iskustvo. Mislim da smo postigle jako dobar uspjeh jer smo mi jedina ekipa iz Osječko-baranjske županije koja se nalazi u prve četiri ekipe države.

Što je najviše pridonijelo vašem uspjehu?

Mislim da su opuštenost, humor i uživanje u igri pridonijeli našem uspjehu. Također, bile smo si podrška na terenu, ali i izvan njega.

Na koji način je profesor pridonio ekipi?

Profesor Dubravčić bio je stvarno velika podrška na natjecanju. Nije se toliko miješao u igru, puštao nas je da se same organiziramo jer se dobro poznajemo i znamo kako koja djevojka igra.

Fotografija 2. Dio tima

Što je bio najveći izazov na ovom natjecanju?

Kao što sam rekla, meni ovo nije prvo državno prvenstvo. Bila sam na državnim s klubovima, ali i s osnovnom školom pa sam otprilike znala kako sve funkcionira. Ipak, nekim djevojkama ovo je prvenstvo bilo novo iskustvo pa im je to možda bio mali izazov. Također, velik izazov bile su i utakmice koje smo odigrale na prvenstvu, a koje nisu bile nimalo lake. Puno djevojkama koje treniraju u klubovima bile su i na ovom pr-

venstvu, tako da to nije bio nekakav bezvezan rukomet. Izdvojila bih utakmicu protiv Bjelovara u četvrtfinalu. Ona je bila vrlo izazovna i završila je izjednačeno te smo ju na kraju uspjele pobijediti izvođenjem sedmeraca. Također, imale smo i tešku utakmicu na županijskom natjecanju jer smo upale u težu grupu, ali uspjele smo ju pobijediti i izboriti državno.

Fotografija 3. Cijeli tim

Što si sve naučila na ovom natjecanju?

Prvenstveno mi je jako drago što sam neke djevojke bolje upoznala i što smo postale jako dobra ekipa. Rukomet je timski sport tako da se mora naučiti surađivati, ali mene je rukomet naučio da se borim za sebe. Igraajući neke utakmice u kojima smo gubile, naučila sam da sa željom i radom mogu dostići protivnika i na kraju i pobijediti.

Hoćeš li i sljedeće godine voditi PRIMAG na natjecanje u rukometu?

Rukomet za PRIMAG igram od prvog razreda i biti kapetnica mi je jedno veliko zadovoljstvo te ću vrlo rado voditi PRIMAG i sljedeće godine na rukometno, ali i na druga natjecanja. Nadam se da ćemo i tada izboriti nastup na državnom prvenstvu, ali da ćemo se ipak kući vratiti s medaljom oko vrata.

Autorica: Lea Štrasser

Fotografije: Facebook stranica Hrvatskog školskog sportskog saveza

A collection of trophies and medals is displayed on a white shelf. The trophies are made of gold and silver, with some having blue ribbons. The medals are gold and silver. A banner with a black and white checkered border is overlaid on the image, containing the text "SIMPLY THE BEST" in white, bold, sans-serif capital letters.

**SIMPLY THE
BEST**

Najbolji od najboljih

Svake godine naši učenici postižu izvrsne rezultate na natjecanjima iz raznih područja.

U školskoj 2021./2022. godini zaista se možemo pohvaliti velikim brojem županijskih, državnih, ali i međunarodnih natjecanja.

Odlučili smo predstaviti vam učenike koji su na državnoj razini natjecanja, i jednoj međunarodnoj, ostvarili izvrsne uspjehe. Naravno, bilo je još mnogo onih koji su ostvarili izvrsne rezultate i na županijskoj razini natjecanja, ali ta bi lista ipak bila malo preduga.

USPJESI NA NATJECANJIMA ZNANJA

NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Leonarda Špiranović i Iva Šmigovec, 4.e (2021./2022.)

Leonarda i Iva zajedno su od 2. do 5. svibnja 2022. posjetile Sv. Martin na Muri kako bi sudjelovale na državnom Natjecanju iz biologije. Na predavanjima mentorice, profesorice Renate Banjan, stekle su dovoljno znanja pa im je za natjecanje bilo potrebno samo nekoliko sati dodatne pripreme. Djevojkama

je natjecanje bilo uistinu pozitivno iskustvo. Upoznale su mnogo novih ljudi, a na natjecanju su briljirale. Nijedna od njih nije očekivala visok plasman, ali malo je reći da su na svoj uspjeh iznimno ponosne. Leonarda je osvojila treće, a Iva prvo mjesto. „Nisam očekivala tako visok plasman, iako sam bila spremna, jer je za takav uspjeh potrebno i malo sreće“, rekla je Iva.

NATJECANJE IZ FIZIKE

Viktor Katić, 2.d (2021./2022.)

Državno Natjecanje iz fizike na kojem je sudjelovao Viktor održalo se u Podgori od 26. do 29. travnja 2022. godine. Viktor se za natjecanje vrijedno spremao nekoliko tjedana, što s mentoricom, profesoricom Jasenkom Detling, što samostalno. No, nije očekivao da će osvojiti

drugo mjesto. Na natjecanju je upoznao puno zanimljivih ljudi. „Ljudi su vrlo slični tebi, svima ide fizika pa imate puno zajedničkih tema za razgovor“, rekao je Viktor. Cimeri su mu u sobi bili učenici trećeg razreda pa mu je bilo zanimljivo čuti kakvi su njima bili zadatci i što ga čeka iduće godine.

NATJECANJE IZ POVIJESTI

Saša Bosanac, 4.b (2021./2022.)

Na Krku je od 11. do 13. travnja 2022. održano državno Natjecanje iz povijesti na kojem je Saša postigao izvrstan rezultat. Osvojio je četvrto mjesto kojim je jako zadovoljan. S intenzivnijim priprema zapo-

čeo je tjedan dana prije natjecanja, a literaturu mu je priredio njegov mentor, profesor Ivica Bošnjak. Osim natjecanja u lijepom će mu sjećanju ostati i druženje s učenicima iz različitih dijelova Hrvatske s kojima dijeli jednaku ljubav prema povijesti.

NATJECANJE IZ TALIJANSKOGA JEZIKA

Andrea Pejić, 4.a (2021./2022.)

Državna razina Natjecanja iz talijanskoga jezika održala se od 4. do 6. svibnja 2022. u Puli gdje je Andrea Pejić osvojila peto mjesto pod mentorstvom profesorice Lidije Čalić. Andrea se nije pretjerano pripremala. Riješila je zadatke s nekoliko natjecanja provedenih prethod-

nih godina, no više se usredotočila na pisanje eseja. Najstresniji dio natjecanja bio joj je usmeni ispit. Rekla je kako je išla bez velikih očekivanja, no jako je zadovoljna postignutim uspjehom. Osvojiti peto mjesto u državi nije mala stvar. Ovo joj je bilo predivno iskustvom i sigurno bi ga ponovila kada bi mogla.

NATJECANJE IZ NJEMAČKOGA JEZIKA

Lorena Antunović, 2.c (2021./2022.)

U Zadru je od 4. do 6. svibnja 2022. održano državno Natjecanje iz njemačkoga jezika na kojem je Lorena osvojila četvrto mjesto pod mentorstvom

profesorice Vlaste Šovagović-Jovičić. Na natjecanju je upoznala učenike iz svih krajeva Hrvatske. Svojim je uspjehom zadovoljna, ali smatra da može i bolje, a to će ove godine pokušati i ostvariti.

NATJECANJE TRIMARIUM

Helena Floreani, 3.b (2021./2022.)

Helena je vrlo svestrana pa je tako ove godine na nekoliko natjecanja ostvarila izvrsne rezultate. Za natjecanje Trimarium saznala je preko objave koju je podijelila profesorica Kristina Ibrahimović. Natjecanje Trimarium traži znanje povijesti, geografije, sociologije, politike, uglavnom opće znanje. U

prvom krugu natjecanje se održalo online. Oni koji su na online kvizu bili uspješni, pozvani su u Zagreb. Tamo je Helena saznala kako je zauzela prvo mjesto. Bila je pozvana na međunarodnu razinu natjecanja koja se održala u Poljskoj gdje je osvojila drugo mjesto. Imala je priliku i obići Poljsku koja će joj ostati u predivnoj uspomeni.

KVIZ-NATJECANJE „KOLIKO POZNAJEM HRVATSKI SABOR?“

Helena Floreani (3.b), Lovro Zec (3.a), Ana Šestanjanj (3.f) (2021./2022.)

Drugo natjecanje na kojem je Helena ostvarila uspjeh, ali o voga puta ekipni, jest kviz-natjecanje „Koliko poznajem Hrvatski sabor?“. Riječ je o timskom natjecanju u kojem učenici testiraju svoje znanje o Hrvatskom saboru, njegovim ustavnim nadležnostima, procedurama u donošenju akata, kao i pravima i obvezama saborskih zastupnika. Zajedno s Lovrom Zecom i Anom Šestanjanj osvojila

je drugo mjesto. Mentor, profesor Zvonimir Parać, pripremio je materijale koji su učenicima pomogli da se što bolje pripreme. Prvi krug kviz-natjecanja održao se *online* i rješavali su ga iz škole. Tri najbolje plasirane ekipe, od njih pedeset, bile su pozvane u Zagreb na svečani prijem u Hrvatskom saboru na kojem im je Gordan Jandroković, predsjednik Hrvatskoga sabora, osobno uručio nagrade i priznanja. Također, dobili su priliku s galerije za posjetitelje promatrati sjednicu i obići saborsku zgradu. Jako se ponose

svojim postignućem, pogotovo jer su sve troje tada bili učenici trećeg razreda koji nisu imali Politiku i gospodarstvo.

SPORTSKI USPJESI

NATJECANJE U ŠAHU

Fran Topalić, 3.e (2021./2022.)

Državno Natjecanje u šahu održano je u Segetu Donjem od 16. do 18. prosinca 2021. godine. Na natjecanje je išlo pet učenika: Mislav Dankoš, Nikola Rogulja, Fran Topalić, Dino Unukić, Josip Milanović, četiri natjeca-

telja i jedna zamjena. Fran je zadovoljan postignutim drugim mjestom na natjecanju, ali misli kako su ipak mogli izboriti prvo mjesto. Ove će se godine ponovno natjecati. „Ali ove godine planiramo biti prvi“, rekao je Fran.

NATJECANJE U RUKOMETU

Tena Nikolić, 3.c (2021./2022.)

Od 27. do 29. ožujka u Poreču naše su rukometašice sudjelovale na državnom natjecanju i osvojile četvrto mjesto. Djevojke su zadovoljne svojim uspjehom. U pratnji profesora Igora Dubravčića išlo je dvanaest učenica: Katarina Sablić, Iva Perić, Lea Štrasser, Leona Gr-

gić, Lucia Šokman, Nina Čepčik, Tena Nikolić, Eva Validžić, Petra Pavošević, Laura Jagodin, Ana Jonek i Bruna Vujičić. Na natjecanju su se družile i zbližile s drugim ekipama, uglavnom ekipama s mora. Teni je sveukupno iskustvo bilo odlično i misli kako će ga ponoviti i ove godine.

NATJECANJE U ODBOJCI

Bruno Krajnović, 3.b (2021./2022.)

Naši iznimno uspješni odbojkaši ove su godine zaradili titulu državnih prvaka. Profesor Igor Dubravčić okupio je ekipu koju čine devetorica učenika: Martin Bošnjak, Ivan Dubravac, Bruno Krajnović, Matej Marošević, Luka Peljušić, Dino Šoš, Gabriel Šunjo, Jakov Šušnjara, Vito Čačić, Dominik Lasović i Mate Pušić. Natjecanje se održalo od 10. do 12. svibnja 2022. u Poreču. Bruno kaže kako je natje-

canje bilo prilično ozbiljno. Na natjecanju su sudjelovale dvadeset i četiri ekipe koje su bile podijeljene u osam grupa, u svakoj po tri ekipe, i samo jedna prolazi dalje. Jako su zadovoljni i ponosni na svoj uspjeh, no nisu ga očekivali. „Ja sam očekivao da prođemo prvu grupu, ali onda smo utakmicu po utakmicu uspjeli osvojiti prvo mjesto“, rekao je Bruno. Osim na državno bili su pozvani i na dva međunarodna natjecanja.

NATJECANJE U KOŠARCI

Jana Botkuljak, 4.d (2021./2022.)

U Poreču je od 5. do 7. travnja 2022. održano državno Natjecanje u košarci na kojem su naše učenice: osvojile peto mjesto. Prije natjecanja nisu imale zajedničke treninge, no većina ih se bavi nekim sportom pa im nije bio problem priviknuti se na natjecateljski tempo. Iako im je ostvarivanje dobrih rezul-

tata bilo važno, naglasak je uvijek bio na druženju pa ih je plasman ugodno iznenadio. Bilo je to za Janu jedno pozitivno iskustvo zahvaljujući kojem je uz dozu zabave naučila nešto novo, a istovremeno upoznala mnogo ljudi sa sličnim interesima. „Sve je započelo pričom o košarci, nastavilo se s kartanjem, a na kraju smo ostali u kontaktu još i danas.“

OSTALA NATJECANJA

DABAR

Na Natjecanju iz informatike i računalnog razmišljanja DABAR 2021. naši su učenici postigli izvrsne rezultate. Sudjelovao je 91 učenik, a njih 20 našlo se u 10% najboljih u Hrvatskoj.

To su: Zara Bičvić, Noa Repinac, Ivano Mihaljević, Lovro Zec, Ena Kovačević, Marko Kovačić, Andrej Sebenji, Matko Leko, Teuta Muharemi, Ante Galić, Violeta Tomašević, Ena

Valenta, Lukas Levaković, Dario Adamović, Eva Iharoš, Helena Floreani, Ingrid Marinović, Hana Velić i Mila Jozanović.

Ove su godine mentori učenicima bili profesori: Ana Gusak Mikac (1. e i 1. f), Darko Liptak (svi drugi razredi), Marija Sudarić (svi četvrti razredi) i Tatjana Stranjak (1. a, 1. b, 1. c, 1. d i svi treći razredi).

MATHOS CUP

MathOS cup je ekipno natjecanje iz matematike za učenike srednjih škola, a naši su učenici na njemu briljirali. Sudjelovalo je puno učenika iz različitih razreda, pod vodstvom različitih mentora.

RAZRED	EKIPA	MJESTO	MENTOR
1. razred	Legice (Mia Karmen Paris, Nikolina Blažević i Mandalena Eržić)	3. mjesto	Aleksandra Floreani
2. razred	Nutella (Ena Valenta, Filip Janjić i Noa Repinac)	1. mjesto	Aleksandra Floreani
2. razred	Budi x (Lukas Levaković, Lucija Hunjadi i Ante Vrkić)	3. mjesto	Mirna Čalija Matijević
3. razred	ZIHOS (Ivan Katić, Zvonimir Šego i Helena Floreani)	1. mjesto	Luka Bolješić
3. razred	Pitagorejci (Zvonimir Sučić, Petar Lukavec i Karlo Varnica)	2. mjesto	Mirta Vujnovac
3. razred	T.M.N.T (Teuta Muhaermi, Matko Leko i Noa Mijić)	3. mjesto	Mirta Vujnovac
4. razred	Be ² (Maja Skrenković, Lara Popić i Antea Valenta)	2. mjesto	Mirna Čalija Matijević
4. razred	Dekani (Ivana Kovač, Ivan Vuletić i Jana Botkuljak)	3. mjesto	Astra Škorjanc
4. razred	NAN (Nika Divjak, Ana Ivanković i Nino Salai)	3. mjesto	Astra Škorjanc

Fotografije: Facebook stranice škole

Autorica: Magdalena Kušen

SPECIJALCI

Iz učionice u radionicu

Jureći hodnicima naše škole, možda ste primijetili naočitog mladića odjevenog u crnu majicu sa zlatnim logom *Brmež knives*. Možda ste se čak i zapitali tko je on ili što označava logo na njegovoj majici. Riječ je o Nikoli Brmežu, učeniku 4.d razreda. No, Nikola nije samo maturant - on je i vrlo uspješan mladi poduzetnik i vlasnik brenda *Brmež Knives*.

U svoje slobodno vrijeme, ono malo što mu ga preostane nakon škole i druženja s prijateljima, ručno izrađuje noževe i predmete od kože. Ovim hobi-jem počeo se baviti u sedmome razredu osnovne škole, no oduvijek je gajio ljubav prema

kako su tada trinaestogodišnjem Nikoli roditelji dopustili da samostalno rukuje neobrađenim metalom i vrlo oštrim alatima. Naime, njegovi roditelji smatrali su da je to samo prolazna faza i da se izradom noževa neće dugo baviti. Svoje

svim starim zanatima. Gledajući TV emisiju o kovanju noževa, odlučio je da će upravo to biti njegov životni poziv, ono čime se želi baviti. Sigurno se pitate

mišljenje promijenili su nakon što je od svoje uštedevine kupio prve ozbiljnije alate. Od tog trenutka Nikola ima veliku podršku obitelji, ali i prijatelja.

Znanje je stjecao polako, s vremenom, uz pomoć ljudi koji se bave ovim poslom. S izradom noževa započeo je u podrumu

svoje zgrade, no sada već ima vlastitu radionicu u kojoj se nalazi brižno prikupljen alat i strojevi koji su mu potrebni u izradi i obradi noževa.

Nikolin trud i rad nismo zapazili samo mi u *Kriku*, već i ekipa iz *24 sata* i *Lovačkog vjesnika*, a gostovao je i u emisiji *Kod nas doma*. U toj zabavno-mozaičnoj emisiji, Nikola je predstavio najbolje radove u svojoj kolekciji koja se trenutno sastoji od četrdeset pet noževa. Izrada noževa zasad je samo hobi kojim se bavi u svoje slobodno vrijeme, no taj hobi planira pretvoriti u pravi posao kada završi srednju školu i fakultet.

Autorica: Ivana Klarić

Fotografije: arhiva Nikole Brmeža

Ako želite saznati više o Nikolinu radu, pogledajte njegov Instagram profil:

@brmez.knives.

Iz crtaćeg bloka

Maja Milaković učenica je 2.b razreda naše škole, a u svoje slobodno vrijeme bavi se crtanjem. Crtanje je poprilično širok pojam, no s ponosom ističe da su njezino područje gotovo isključivo portreti. Time se bavi još od osnovne škole te dodaje da je crtanje za nju tada predstavljalo samo zabavu, ali je s vremenom preraslo u nešto u što je ulagala mnogo više truda i vremena.

Inspiraciju za svoje radove pronalazi prvenstveno na *Pinterestu* i *Instagramu*, a često i u različitim filmovima i serijama. Nerijetko se okuša u crtanju osoba iz svoje svakodnevnice, najčešće prijatelja ili članova obitelji. Otkriva da voli crtati lijepe ljude te tako iskušavati svoje granice. Smatra uzbudljivim crtanje stvarnih osoba iako joj pritom sam proces stvaranja često izaziva nervozu. S druge strane, crtanje imaginarnih likova doživljava isključivo kao zabavu, a nije neobično da svoje B-olovke ponekad upotrijebi i za crtanje životinja i biljaka - ali portreti su zasigurno nešto u čemu se najviše pronalazi.

Je li vrijeme opuštanja jedini trenutak kada Maja crta? Nije! Ukoliko joj iznenada naleti trenutak inspiracije, mora nacrtati to što je naumila makar to značilo prekidanje nekog drugog posla.

Na kraju kratkog razgovora Maja je otkrila da se još uvijek nije prijavila ni na kakav natječaj jer se nije osjećala spremnom, no vjeruje da će doći vrijeme i za to.

Autorica: Meri Flatscher

Fotografije: arhiva Maje Milaković

A blurred background image of an office. On the left, a man in a light blue shirt is seen from the back. On the right, a woman in a dark blue blazer is looking towards him. A clock is visible on the wall behind her. A diagonal banner with a dashed border is overlaid on the scene.

**KRIČIMO U
DVOJE**

Ravnatelj s osmijehom

Mi, učenici III. gimnazije Osijek, zaključili smo da premalo znamo o ravnatelju škole koju pohađamo gotovo svaki dan. Tom problemu odlučili smo doskočiti tako da smo ravnatelju Draženu Jakopoviću postavili nekoliko pitanja.

Predstavite nam se ukratko. Ja sam Dražen Jakopović, ravnatelj III. gimnazije Osijek, ravnatelj i mentor, a inače profesor matematike i informatike.

Već ste četiri godine ravnatelj naše škole. Što Vas je potaknulo da postanete ravnatelj?

Zašto sam htio postati ravnatelj? Pa evo, da nastavimo ovu tradiciju koja je stvarno duga u našoj školi i da kvaliteta dođe još više do izražaja. Imao sam nekakvu viziju, a i također sam dugo bio učenik i profesor kod prošle ravnateljice pa sam znao da ova škola može svašta, da ova škola može ići samo naprijed.

Koji je najteži i najljepši dio ravnateljskoga posla?

Huh! Najteži dio posla? (smijeh) Sve je teško, ništa nije jednostavno, upravo se zato stvarno treba boriti i stalno hvatati u koštac sa svim problemima. Ne bih mogao izdvojiti ništa kao posebno teško. Ima samo nekih brže i nekih sporije riješenih situacija. Nema posebnog izdvajanja.

A najljepši? Najljepši su mi svi rezultati koji su ostvareni u školi i pozitivan glas koji se čuje od vas učenika ili od nastavnika. To je taj najljepši trenutak.

Nedostaje li Vam rad u nastavi?

Ponekad da! Upravo na nekim zamjenama, kada uđem u razred pa se pojavim kao ravnatelj i učenicima nešto ispredajem, koji blok-sat zbog hitne zamjene, baš mi bude drago. Volio sam raditi s učenicima i bilo mi je odlično, još posebno biti razrednik - to je jedan poseban osjećaj. Ali, nakon dvadeset godina rada u nastavi malo se i umorite. Ne bih mogao tako konstantno, ali lijepo je doći u učionicu i prisjetiti se prošlih vremena.

Našu se školu često ističe po izvrsnim rezultatima. Što smatrate tajnom našega uspjeha?

Pa mislim da je tajna upravo u određenom cilju koji imamo, koračamo prema svojim ciljevima ne uspoređujući se s drugima te pokušavamo sve probleme smanjiti na minimum. To je ono što nastojimo prenijeti i na vas učenike. Naravno, problemi uvijek postoje. Gdje god da dođemo, nije idealan svijet! Ali ako se s problemima uhvatite u koštac, tada se oni osjetno smanjuju.

Gdje vidite sebe i školu za pet godina?

Nadam se na istom mjestu jer škola je ovdje od 1890. godine. Pa čak i da nam ponude novu zgradu i novu školu, to bi bilo lijepo, ali mislim da bi nas ipak vukla nazad nostalgija za ovom našom prekrasnom zgradom, koja ima taj starinski oblik.

Nadam se da ćemo u školi uspjeti napraviti brojne i još bolje rezultate te da ćemo, u najmanju ruku, zadržati ovaj postojeći status deset najtraženijih škola u Republici Hrvatskoj. To je zaista veliko priznanje kada uzmemo u obzir podatak o broju srednjih škola u našoj zemlji.

Što biste htjeli da učenici znaju o Vama?

Ja mislim da znaju sasvim dovoljno i ne znam što bih trebao dodatno učiniti jer ja obično i ne skrivam ništa. Mirno spavam i rekao bih da dobro plivam u obiteljskom, ali i u poslovnom životu.

Recite nam nešto što učenici misle o Vama i istina je, ali i nešto što misle o Vama, a nije istina.

Jož, ovo je teško pitanje na koje stvarno ne znam što bih odgovorio jer nisam nikada razmišljao o tome što učenici misle. Jednom sam prilikom čuo da kruži po gradu priča da dok sam bio nastavnik da sam bio strog i pravedan, ali dobar.

To je dobra glasina. Mi učenici mislimo da se volite šaliti i da ste energični.

Pa jesam. Imam puno energije i to mi je drago, a volim se i šaliti jer mislim da je osmijeh ne-

to što nam svima nedostaje. Zašto biti turobni? S osmijehom je uvijek lakše raditi, učiti i živjeti.

Imaju li ravnatelji hobije, odnosno što Vi radite u slobodno vrijeme?

Ja sam se tijekom čitavoga svog života bavio svačime, ali najviše volim sport. Bavio sam se atletikom, nogometom i kick boksom. Sada više nemam baš toliko snage, malo pod starije dane. (smijeh) Sada se bavim streljaštvom i u slobodno vrijeme volim pogledati neku dobru seriju i film. Sada gledam *House of the dragon*.

Koje filmske žanrove volite?

U zadnje vrijeme volim povijesnu i SF tematiku. Volim poznate naslove, ali i nove proizvode. Novi *The Lord of the rings* je izvrstan, *The witcher* također. Volim nestrpljivo iščekivanje novih sezona serija i uživanje u gledanju.

I za kraj, što biste poručili našim čitateljima?

Pa evo, kao što i naša škola ima nekakve ideje koje su usmjerene na cilj i napredak, tako želim da i vi učenici koračate putem svojih ideala i da ne odustajete od njih. Vi ste naša budućnost.

U četiri oka s prof. Černogom

Vjerujemo da je većini naših učenika teško zamisliti da naši profesori imaju hobije i interese izvan škole. Htjeli su saznati nešto više o Mirni Černogi, profesorici Likovne umjetnosti u Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji i našoj školi, pa smo procijenili da je intervju najbolji način za to.

Molimo Vas da nam se ukratko predstavite.

Evo, hvala vam na pozivu, počašćena sam vašom idejom. Ja sam Mirna Černoga, rođena sam u Donjem Miholjcu, studirala sam u Rijeci. Studiranje je bilo prekrasno, više uživanje nego muka. Radim u dvije škole - III. gimnaziji Osijek i Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji Osijek - već nekih 21 ili 22 godine i predajem prvim i drugim razredima.

Kada i kako ste razvili interes za umjetnost?

Još u ranom djetinjstvu jer sam se uz oca, koji je također talentiran, čak i djeda, počela baviti aktivnim crtanjem.

Što učenici dobivaju učenjem Likovne umjetnosti?

Širinu, dubinu, opću kulturu, dodatne bodove na kvizovima u pubovima, mislim da je predmet zanimljiv. Dakle, može im se probuditi interes ako ga do sada nisu imali.

Što biste studirali da niste studirali Likovnu umjetnost?

Mislim da bi bilo vezano za nešto vizualno, recimo dizajn. A i uvijek me zanimala arhitektura, to mi je pomalo promašeni san.

Radite u dvije škole. Koji su izazovi i nagrade takvoga rada?

Nagrade je da te svi svugdje znaju, a izazovi su... Malo mi više vremena treba za izazove... Teško pamćenje imena učenika, nisi osobno povezan s učenicima, nemaš individualni kontakt, ne možeš ga individualno pratiti. Benefiti su, nažalost, manji nego minusi rada u više škola.

Recite nam jednu sličnost i jednu razliku kod nas i Klasične gimnazije.

To mi je malo teže pitanje... Oni su uglavnom usmjereni na duhovne i društvene predmete, dok se kod vas osjeti po načinu ponašanja i na satu da ste prirodoslovci, logičari, a kod njih se više ide u širinu.

Odražava li se to nekako na Vaš nastavni predmet?

Vaši su mi nekako više logičniji, ali oni imaju malo više širine, više čitaju. Povijest im je jača, a i i latinski im je poprilično važan pa ja neke stvari ni ne moram toliko pričati jer mi kolege utru put. Oni drilaju to, tako da su mi kod njih korelacije s drugim predmetima znatno bliže nego kod vas. S matematikom i fizikom teško mogu previše povezati. Ali mladi su svugdje mladi. Imate iste izazove.

Koji je najljepši i najteži dio nastavnika posla?

Najteži je dio u zadnje vrijeme odgojni aspekt jer država, reforma, sustav, pa često ni sami ravnatelji, ne mogu profesora u tom teškom zadatku zaštititi i odriješiti mu ruke. Društvo, sustav i roditelji ponekad sami ne odgajaju dijete, do nas bi trebao doći gotov proizvod. Međutim, sve su veći izazovi u odgojnom dijelu zbog psihičkih problema djece, teških opterećenja, nesređenih obiteljskih situacija pa mislim da se odgojnom tu nama oduzima prostor za rad koji smo imali prije možda petnaest-dvadeset godina.

A najljepši dio?

A najljepši je dio zahvalnost učenika, interes za rad, kada te smiješkom pozdrave nakon petnaest ili dvadeset godina i kada upišu srodan predmet i uspiju s time u životu.

Naša se škola često ističe po izvrsnim rezultatima. Što smatrate tajnom našega uspjeha? Mislim da uspjeh naše škole leži u velikoj količini mladih profesora koji još nisu motivacijski

ishlapili i u dijelu su svoje karijere kada mogu najviše dati od sebe, ali i STEM područje jako je aktualno pa matematičari i informatičari imaju veći interes nego za druge škole. Također, treba istaknuti i pozitivno ozračje kolega i učenika. U svakom poslu najbitnije je pozitivno ozračje.

Što biste htjeli za učenici znaju o Vama?

Dovoljno znaju. (smijeh)

Recite nam nešto što učenici misle o Vama, a istina je te nešto što misle o Vama, a nije istina.

Kada misle da su me preveslali, često su u pravu, ali često se i ja znam praviti da sam preveslana, a nisam. (smijeh) Iskreno, nemam Facebook pa ni ne znam što misle o meni.

Imate li hobi, odnosno što radite u slobodno vrijeme?

Sve manje hobija, nažalost. Čitam, volim gledati filmove, a najdraži žanr mi je psihološki, drama, duhovna literatura i umjetnost koja me vraća iz mrtvih u žive. Ne uzgajam biljke, nemam životinje, ljubimce...

Ne volite životinje?

Volim, no odrasla sam uz jako mnogo životinja jer moj otac uzgaja golubove i kuniće, tako da sam uvijek bila okružena životinjama. Životinja je odgovornost i volim životinje u slobodnom ambijentu, a ne u stanu.

Za kraj, što biste poručili našim čitateljima?

Izdržite teško adolescentsko razdoblje jer će biti stvarno bolje, ali uživajte i u trenucima mladosti jer samo jednom ste mladi.

Autorica: Laura Azenić

Fotografije: arhiva prof. Černoga

Dobri duhovi škole

Kada netko spomene školu, sigurno vam prvo na pamet padnu učenici, nastava, profesori, učenje... Zapravo se malotko sjeti da se u školi nalaze osobe koje su jednako tako važne za njezin rad, a to su naše vrijedne spremačice.

One svoj posao započinju ranom zorom, tj. u 5.30. Prije dolaska učenika njihov je zadatak prozračiti školu, pospremiti učionice i skuhati jutarnju kavu ravnatelju i tajnici. Poslije velikog odmora slijedi čišćenje hodnika i dezinfekcija zahoda. U 14 sati dvije spremačice iz jutarnje smjene završavaju s poslom, a na njihovo mjesto dolaze spremačice koje započinju svoju popodnevnu smjenu. Popodnevna smjena ne razlikuje se bitno od jutarnje - nakon nastave, sve do 21 sat, čiste se zahodi, hodnici, učionice, a briše se i pokoja ploča koju učenici zaborave obrisati. Osim toga, vrijedne spremačice brinu se i o dvorištu naše škole, pranju dresova naših sportskih natjecatelja te razvrstavanju voća za užinu. Njihovo „tajno skrovište“ nalazi se u podrumu škole, prekoputa učionice 0. Kažu kako im nije problem raditi svoj posao, a posebno ih razvesele usputne šale i druženja s učenicima. Najviše ih živcira kada učenici začepu zahod papirom, ali su s druge strane sretne što nas imaju jer im škola bude pretiha i pusta tijekom praznika. Osobito im je drago što imaju priliku sudjelovati u nekim nama važnim trenucima kao što su ispraćaj maturanata i izlet za Dan škole.

Zahvalni smo na svemu što naše spremačice (Jasenka Brandis, Anđa Ivić, Zlatica Pribilo, Slavica Rožmantić, Sanja Tešanac, Anita Zagorac) svakodnevno rade za nas i našu školu, što su strpljive i što još uvijek nisu izgubile sve svoje živce zbog nas. Ili možda jesu?

A hand holding a blue pen is shown in the upper left, writing on a piece of light brown paper with a dashed black border. The paper is tilted diagonally across the frame. The background is a blurred mix of warm colors like yellow and orange.

KREATIVNI KRIK

Hladna londonska noć

Sve su priče o londonskom vremenu istinite - užasno je. Rujansko je vrijeme najgore. Neprestana kiša svaku minutu svakoga dana. Ali danas kao da kiša nije bila dovoljna sama po sebi, bilo je i vjetrovito. Vjetar se cijelo jutro probijao kroz drveće na Whitechapel Roadu i gotovo srušio jedan štand, samo je nekoliko primjeraka novina završilo na blatnjavom pločniku. Tinta je nestala dotaknuvši blato, ostao je samo poneki naslov.

Automobil je zatrubio umalo udarivši ženu koja je užurbano pretrčavala cestu. Činilo se da uopće nije uočila crveno svjetlo. Bila je to Mary Whitman, glavna detektivka na novom slučaju ubojstva. Užurbano je pokupila novine i bacila pogled na naslov: „Ubojica iz Whitechapela se vratio, novo tijelo pronađeno u blizini Millerskoga suda.“ Promrmljala si je nešto u bradu. Od kraja kolovoza, kada je pronađeno prvo tijelo, svega nekoliko metara od mjesta na kojem se sada nalazi, njezin tim radi na tom slučaju. Na samom početku ljudi nisu davali svemu tomu previše važnosti, ponašali su se kao da se ništa nije dogodilo, a budući da je London poznat u svijetu kao grad u kojem je kriminal česta pojava, to i nije bilo neko iznenađenje. No, otada su pronađena još dva tijela i među građanima pojavio se osjećaj panike koji su dodatno pojačavali stalni medijski izvještaji. Policija, nažalost, nije imala novih tragova. Žrtve naprosto nisu imale ništa zajedničko, nije

se mogao slijediti nikakav trag jer nije postojao, a svaki dodatni detalj odvodio je u slijepu ulicu.

Mary je u policijsku postaju stigla s kavom u jednoj ruci i s hrpom fascikala koji su skrivali detektivske analize ovog slučaja. Nije

dobro spavala prethodnu noć jer ju je pomisao na prizore zločina

držala budnom. Stalno je razmišljala tko bi mogao misterio-ubojica. vodila je danom za uredskim lom zureći renzičke pa i fotografije mjesta zločina, pokušavala je vezati neke - ali bilo je misleno. Osje i sada u taji do mrtnoći, kada primila živ patrolnoga časnika. Pro-

našli su novo tijelo. Takvom je silinom skočila sa svoje stolice lupivši usput u stol te srušivši na pod kutiju s dokazima, a i kava se razlila posvuda.

Odjurila je do svoga automobila. Razmišljala je kako je iznenađujuće da je novo tijelo pronađeno samo tri bloka od policijske postaje. Stigla je za manje od tri minute do kobnoga mjesta. Policijski automobili već su okružili mjesto događaja, plava i crvena svjetla osvjetljavala su mračnu uličicu dok je jutarnja magla polagano nestajala. Odmaknula je žutu traku i ušla na mjesto zločina. Navukla je rukavice na ruku uz karakterističan završni škljocaj.

„Detektivko!“ pozdravio ju je šef suzdržano. „Šefe. Recite mi ukratko. Što se dogodilo?“ odvrtila mu je sa stavom. Šef je samo naglo udahnuo: „Još je jedna žena ubijena, grkljan joj je prerezan nečim... Sumnjamo da je zločin počinjen mesarskim nožem.“ Vjetar je opet zavijao. Naborala je nos. Miris metala širio se zrakom. Krv. Izvila je obrvu. „Što još? Sumnjamo na ubojicu iz Whitechapela?“ upitala je te nastavila: „Ovo je već četvrta žrtva u dva mjeseca. Mislim da bismo trebali kontaktirati novine prije nego počnemo s pretpostavkama“, izjavila je čučajući pokraj beživotnoga tijela. „I reci im što točno?“ zbunjeno upita šef. „London ima novoga serijskog ubojicu“ odgovori mu smireno povlačeći nemirno rukave. Stajala je nepomično, bez riječi. „Raščistite scenu zločina!“ prozborila je strogo.

Ubojstvo u Whitechapelu

Jedan od prvih kriminalističkih slučajeva koji su dospjeli u javne novine bio je onaj o Jacku Trbosjeku, ubojici najmanje pet žena, koji je krajem 19. stoljeća harao londonskom četvrti Whitechapel.

Tko je Mary Ann Nichols?

Mary je živjela teškim životom. Njezin joj je bivši muž William nakon razvoda davao novac, no to je kasnije ukinuo saznajući da se počela baviti prostitucijom.

Jedne noći prolaznik Charles Cross hodao je ulicom Buck's Row sve dok nije opazio nešto čudno na samom kraju ulice. Približivši se, uočio je ženu kako leži na leđima ispruženih nogu i prerezanoga grla. Ta žena bila je upravo Mary Ann Nichols. Kasnije je proglašena prvom žrtvom tada nepoznatoga ubojice.

Annie Chapman - žrtva vražje ruke

Bila je niska, pepeljasta i bucmasta žena koja se veći dio života bavila prostitucijom. Zbog stalnih ljubavnih afera s brojnim muškarcima dolazilo je do čestih prepirki između nje i drugih žena. Jednoga dana, kada je Annie sreća svoju prijateljicu Amelie, rekla joj je da je toliko bolesna te da taj dan ne može ništa raditi. To su bile ujedno i njezine posljednje riječi.

John Davis, stanovnik 29 Hanbury Streeta, otvorio je stražnja vrata svoje kuće i otkrio njezino unakaženo tijelo. Oko njezina vrata bila je povezana marama koja je, zbog dubokoga proreza, zaustavljala glavu od kotrljanja. Policija je primijetila da je ubojica zaista spretno izrezao žrtvinu maternicu iz utrobe, što je ukazivalo na to da bi mogao biti liječnik. Annie Chapman proglašena je drugom žrtvom tada već zloglasnoga ubojice.

Pismo

Central News agency: 27. rujna 1888. godine dobila je pismo nepoznatoga pošiljatelja.

To pismo bilo je objavljeno u novinama 1. listopada iste godine. Od toga je dana neotkriveni ubojica poznat kao Jack Trbosjek ili izvorno - Jack the Ripper.

Jedna krvava noć

Elizabeth Stride bila je žena koja se veći dio svoga života bavila prostitucijom. Kada se odselila u London, tamo je upoznala svoga muža Johna Stridea koji je, na žalost, umro vrlo mlad. Jednoga je dana, nakon suprugove smrti, Elizabeth izašla van s nepoznatim muškarcem, što je kasnije potvrdila nekolicina svjedoka.

Elizabethino tijelo pronašao je Louis Diemschutz prilikom šetnje ulicom Berner Street. Primijetio je da su žrtvi prerezani grlo i dušnik. Po nespretnosti reza

inspektori su zaključili da je ubojica ubojstvo počinio ishitreno. Elizabeth je proglašena trećom žrtvom Jacka Trbosjeka.

Te noći, samo 45 minuta nakon ubojstva Elizabeth Stride, ubijena je Catherine Eddowes. O Catherine se zna da se bavila prostitucijom, baš kao i sve ranije spomenute žrtve, te da je 15 minuta prije ubojstva viđena s nepoznatim muškarcem. Njezino su lice i abdomen bili u potpunosti unakaženi. To nemilo otkriće značilo je samo jedno: Jack Trbosjek napao je i četvrti put.

Završna točka zloglasnog ubojice

Mary Kelly bila je najmlađa žrtva, imala je samo 25 godina. Muž joj je još ranijih dana poginuo pa se počela baviti prostitucijom kako bi preživjela. Zadnji put viđena je u pijanom stanju s nepoznatim muškarcem. Mary je toga muškarca odvela u svoju sobu na Miller's Courtu.

Prolaznik Thomas Bowyer uočio je njezino tijelo kroz prozor njezine sobe. Mary je ležala na krevetu unakažena, a njezini unutarnji organi bili su razbacani po sobi. Ona je toga dana proglašena posljednjom žrtvom *kanskih pet*, međutim Jack Trbosjek i dalje nije pronađen.

Ovaj slučaj, kako je bio jedan od prvih objavljenih u novinama, inspirirao je brojne tadašnje autore kriminalističkoga i horor žanra kao što su Arthur Conan Doyle, Edgar Allan Poe i Charles Dickens. U današnje vrijeme pojavilo se mnoštvo osumnjičenih zbog brojnih znanstvenih dokaza, ali i dalje nitko nije siguran tko je zapravo bio zloglasni Jack Trbosjek. Slijedom toga može se reći da je ovo zauvijek neriješen slučaj.

TKO SAM?
ŠTO SAM?

ZAVIRI U

OVAN

(21. 3. - 19. 4.)

Ustrajnost i stay „samo naprijed“ vaša su glavna oružja. Što god si zacrtate, to ćete i ostvariti, naravno, uz mnogo rada i truda. Često ćete maštati o budućnosti i sanjariti o nadolazećim danima, no nemojte si dopustiti da zbog toga zaboravite uživati u trenutku.

BIK

(20. 4. - 20. 5.)

Pred vama je uzbudljiva godina koja će vam dugo ostati u sjećanju. Uživat ćete u druženju s obitelji i prijateljima, a ukoliko se odlučite za pohađanje nove izvannastavne aktivnosti, mogli biste upoznati potencijalnog partnera.

BLIZANCI

(21. 5. - 20. 6.)

Previše ćete se brinuti o tuđem mišljenju i bit ćete opterećeni svojim nedostacima. Nemojte dopustiti da vam drugi kroje sudbinu i zanemarite komentare zlonamjernih ljudi. Poradite na samopouzdanju i upamtite da je prihvaćanje samoga sebe prvi korak ka sreći.

RAK

(21. 6. - 22. 7.)

Školske dužnosti predstavljat će vam napor te ćete se teško koncentrirati. Imat ćete stalnu želju za izlascima i druženjem s prijateljima. Povedite računa o ocjenama i pokušajte što korisnije utrošiti svoje slobodno vrijeme.

LAV

(23. 7. - 22. 8.)

Vaše će samopouzdanje i vedrina rijetko koga ostaviti ravnodušnim. Uspješno ćete vladati školskim obvezama te ćete imati dovoljno slobodnog vremena. Ukoliko ste razmišljali o novom hobiju, sada je pravo vrijeme za otkrivanje novih talenata.

DJEVICA

(23. 8. - 22. 9.)

Očekuje vas mnogo učenja i rada, no ukoliko dobro organizirate svoje vrijeme, ostvarit ćete željeni uspjeh. Bit ćete komunikativni i lako ćete sklapati nove kontakte, a neka vaša prijateljstva uskoro bi mogla postati i nešto više.

SVOJE ZVIJEZDE

VAGA

(23. 9. - 22. 10.)

U želji da udovoljite roditeljima, svu svoju energiju usmjerit ćete prema školskim obvezama i izvannastavnim aktivnostima pa vam neće ostati dovoljno vremena za druženje s prijateljima. Uspjeh u školi je važan, ali ponekad se trebate malo i opustiti.

ŠKORPION

(23. 10. - 21. 11.)

Uspjeh u školi bit će vam prioritet, a učenje vam neće zadavati previše muke. Vaša će ambicioznost privlačiti mnoge ljude, među kojima bi se mogao naći i potencijalni partner. Ponekad će vam nedostajati samopouzdanja u blizini osobe koja vam se sviđa.

STRIJELAC

(22. 11. - 21. 12.)

Ako još niste zaljubljeni, to će se uskoro promijeniti. Vaš će pogled privlačiti osoba s izuzetnim modnim ukusom i odličnim smislom za humor. Često ćete izlaziti i glava će vam biti u oblacima pa biste stoga trebali pripaziti na ocjene.

JARAC

(22. 12. - 19. 1.)

Bogat društveni život i česti izlasci potpuno će isprazniti vaš novčanik. Iako uživete u provođenju vremena s prijateljima, ipak ćete htjeti provesti više vremena sami te ćete se ponekad, nakon dužeg kontakta s ljudima, osjećati iscrpljeno.

VODENJAK

(20. 1. - 18. 2.)

Patit ćete za bivšom ljubavi, što će vam odvlačiti pozornost od novih ljubavnih prilika. Razmišljanje o osobi koju ste odavno trebali zaboraviti iscrpit će vas te nećete imati dovoljno energije za svoje obveze. Potrudite se oko ocjena i ne dopustite da vas osjećaji nadvladaju.

RIBE

(19. 2. - 20. 3.)

Činit će vam se kao da se sve oko vas odvija prebrzo i imat ćete veliku potrebu za odmorom i opuštanjem. Često ćete bježati od školskih obveza te ćete svoje utočište pronaći u čitanju i slušanju glazbe. Bit ćete uporni te ćete uspješno realizirati svoje ideje.

Test osobnosti

Ovo je test osobnosti koji će vam pomoći razumjeti zašto se ponašate na određeni način i kako je vaša osobnost građena. Slijedite upute u nastavku.

UPUTE:
Označite ocjenom koliko se slažete s tvrdnjama navedenim u tablici prema sljedećoj klasifikaciji:

1. Ne slažem se uopće.
2. Ne slažem se djelomično.
3. Niti se slažem niti se ne slažem.
4. Slažem se djelomično.
5. Slažem se u potpunosti.

Ocjena	Pitanja	Ocjena	Pitanja
	1. Uvijek sam u središtu pažnje.		26. Nemam mnogo za reći.
	2. Ne marim previše za druge.		27. Osjećajan/Osjećajna sam.
	3. Uvijek sam spreman/spremna.		28. Često zaboravljam vratiti stvari na
	4. Lako se naživciram.		29. Lako se naljutim.
	5. Imam bogat rječnik.		30. Nemam bujnu maštu.
	6. Ne pričam mnogo.		31. Volim razgovarati s mnogo ljudi.
	7. Volim se družiti s ljudima.		32. Ne volim se družiti.
	8. Često gubim stvari.		33. Volim rutinu.
	9. Većinu sam vremena opušten/		34. Često mijenjam mišljenje.
	10. Imam problem s razumijevanjem aps-		35. Brzo shvaćam.
	11. Osjećam se ugodno u društvu.		36. Ne volim biti u središtu pažnje.
	12. Vrijedam ljude.		37. Odvajam svoje slobodno vrijeme za
	13. Pazim na detalje.		38. Odgađam izvršavanje svojih obveza.
	14. Brinem o stvarima.		39. Često mijenjam raspoloženje.
	15. Imam bujnu maštu.		40. Koristim čudne riječi.
	16. Izdvajam se od ostatka društva.		41. Osjećam se dobro kada sam u središtu
	17. Suosjećam s drugima.		42. Osjećam empatiju prema drugima.
	18. Pravim nered.		43. Slijedim rutinu.
	19. Ne znam se nositi s osjećajima.		44. Lako se naljutim.
	20. Ne zanimaju me apstraktne ideje.		45. Često razmišljam o situacijama koje su
	21. Započinjem razgovor.		46. Tih/Tiha sam u okolini stranaca.
	22. Ne zanimaju me tuđi problemi.		47. Činim ljude opuštenima.
	23. Redovito izvršavam svoje dužnosti.		48. Temeljit/Temeljita sam u svom poslu.
	24. Lako se uznemirim.		49. Često sam tužan/tužna.
	25. Imam odlične ideje.		50. Pun/Puna sam ideja.

RAČUNANJE REZULTATA

Rezultat se računa na način da se na crtu upiše broj od 1 do 5, odnosno vaš odgovor na pitanje čiji se redni broj nalazi u zagradi ispred crte. Upisane brojeve zbrojite/ oduzmete s brojem koji se nalazi ispred svega. Rezultati koje izračunate trebaju biti između 0 i 40.

$$A = 14 - (2.) _ + (7.) _ - (12.) _ + (17.) _ - (22.) _ + (27.) _ - (32.) _ + (37.) _ + (42.) _ + (47.) _ = _$$

$$C = 14 + (3.) _ - (8.) _ + (13.) _ - (18.) _ + (23.) _ - (28.) _ + (33.) _ - (38.) _ + (43.) _ + (48.) _ = _$$

$$N = 38 - (4.) _ + (9.) _ - (14.) _ + (19.) _ - (24.) _ - (29.) _ - (34.) _ - (39.) _ - (44.) _ - (49.) _ = _$$

$$E = 20 + (1.) _ - (6.) _ + (11.) _ - (16.) _ + (21.) _ - (26.) _ + (31.) _ - (36.) _ + (41.) _ - (46.) _ = _$$

$$O = 8 + (5.) _ - (10.) _ + (15.) _ - (20.) _ + (25.) _ - (30.) _ + (35.) _ + (40.) _ + (45.) _ + (50.) _ = _$$

OPIS REZULTATA

1] Prilagodljivost (A) je osobina onih koji svoje ponašanje prilagođavaju drugima. Osobe s visokim rezultatima obično su pristojne i vole ljude, dok osobe s nižim rezultatima vole pametovati.

Obilježja visokih rezultata:

- uvijek spremni pomoći
- iskrenost i brižnost
- isticanje svega najboljega u drugim ljudima
- zanimanje za druge ljude.

Obilježja niskih rezultata:

- tvrdoglavost
- ne opraštaju pogreške
- manjak empatije
- usmjerenost samo na sebe.

4] Ekstrovertirani (E) traže ispunjenje podražajima iz okoline. Visoki rezultati predstavljaju obično visoku razinu društvenosti, dok osobe s nižim rezultatima više vole samoću.

Obilježja visokih rezultata:

- lako stjecanje prijatelja
- težnja pustolovinama
- uživanje u društvenim aktivnostima.

Obilježja niskih rezultata:

- izbjegavanje velikih okupljanja
- povučенost
- manjak socijalnih vještina.

2] Savjesnost (C) je osobina poštenih i vrijednih. Osobe s visokim rezultatima obično slijede pravila i preferiraju čistu okolinu, dok oni s nižim rezultatima mogu biti neuredni i varati ostale.

Obilježja visokih rezultata:

- držanje situacije pod kontrolom
- ambicioznost
- kontinuiranost
- pripremljenost na različite načine rada.

Obilježja niskih rezultata:

- niža razina organiziranosti
- impulzivnost
- ispunjavanje obaveza u zadnjem trenutku.

5] Otvorenost iskustvu (O) osobina je onih koja traži nova iskustva i intelektualne potrage.

Obilježja visokih rezultata:

- uživanje u novim iskustvima
- kreativnost
- izvrsna mašta
- otvorenost prema novim idejama.

Obilježja niskih rezultata:

- odrađivanje stvari na uobičajen način
- izbjegavanje promjena
- uobičajeno razmišljanje.

3] Neuroticizam (N) je osobina pretjerano osjećajnih osoba.

Obilježja visokih rezultata:

- čest osjećaj nesigurnosti
- izloženost stresu
- mučenje u teškim situacijama
- česte promjene osjećaja.

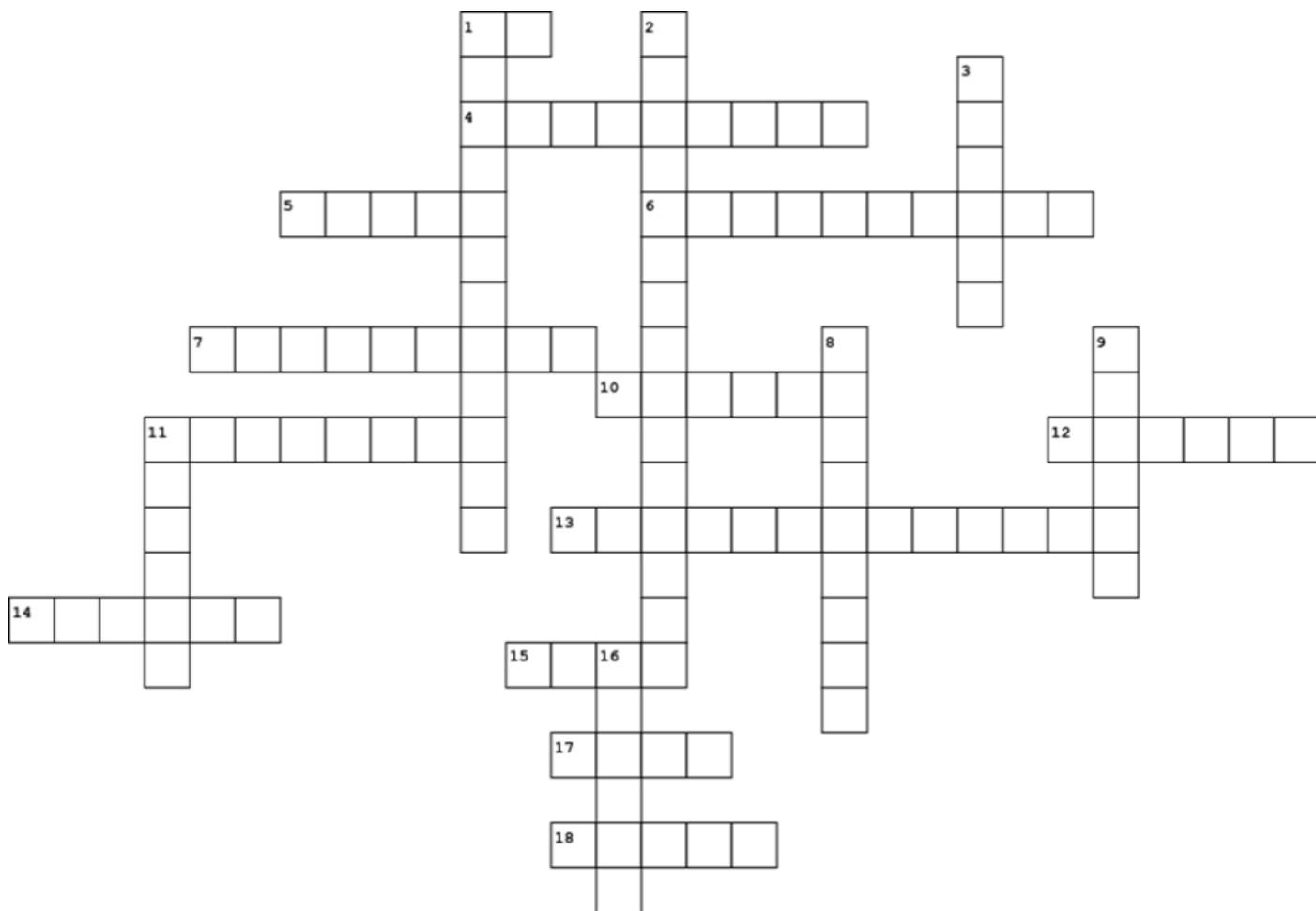
Obilježja niskih rezultata:

- smirenost u stresnim situacijama
- optimizam
- manja zabrinutost
- manje promjene u osjećajima.

Autorica: Nina Čepčik
Fotografije: Pixabay

Krikžaljka

Vodoravno

1. Najpoznatija matematička konstanta.
4. Tema broja.
5. Vrsta drveta u dvorištu naše škole.
6. Dobri duhovi naše škole.
7. Jučer školska dvorana, danas...
10. Boja kose naše pedagoginje.
11. More u koje je Jona upala.
12. Rukotvorine Nikole Brmeža.
13. Naziv šeste rubrike časopisa.
14. Broj velikana na Rondelu.
15. Naziv školskog radija.
17. Naziv ovog časopisa.
18. Jelo koje je Helena jela u Ukrajini.

Okomito

1. Naziv školskog benda.
2. Bivši učenik naše škole, dobitnik Nobelove nagrade za kemiju.
3. Famozni naziv za jedinicu iz vjeronauka.
8. Naziv ekipnog natjecanja iz matematike za uč-nike srednjih škola.
9. Četvrto na popisu u našem *starter packu*.
11. Naziv južnoameričke države u kojoj su se na-tjecali naši odbojkaši.
16. Pivnica prekoputa naše škole.

MATEMATIČKI IZAZOV

Dragi čitatelji, u suradnji s nastavnicama matematike odlučili smo testirati vaše znanje! Jesu li učenici III. gimbe uistinu dobri matematičari? Riješite zadatak i s rješenjem se javite se svojim nastavnicima matematike. Prvih pet učenika koji točno riješe zadatak, u svakoj generaciji, čeka nagrada!

1. I 2. RAZREDI

Vrt ima oblik pravokutnika. U vrtu se nalazi bunar koji je od jednog vrha vrta udaljen za od drugog vrha 5m te od trećeg vrha . Koliko je bunar udaljen od četvrtog vrha vrta?

3. I 4. RAZREDI

Pravokutnom trokutu upisana je kružnica. Ortogonalna projekcija te kružnice na hipotenuzu je dužina. Koliki je kut?

POSTCARD

Dragi čitatelji,
nakon tolikih godina
ponovno oživljavamo
Krik. Tema ovog broja su
putovanja, tako da u pravom
pustolovnom duhu zapamtite,
ako ste na putu niste u školi.

-Krikovci

III. gimnazija Osijek

Kamila Ferlingela 14

31000. Osijek

